

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

49-50-51-52-53-54

VERGADERINGEN VAN MEI 1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

A 12

DECREET JEUGDWERKBELEID

DE LIJN

DRINKWATERBELEID

GEMEENTELIJKE OPCENTIEMEN OP DE VENNOOTSCHAPSBELASTINGEN

GEWESTPLANNEN

HAVEN VAN OOSTENDE

HERSTRUCTURERING VAN HET HOGER ONDERWIJS

INTERPELLATIES

MAATREGELEN TER BEVORDERING VAN HET GEBRUIK VAN DE FIETS

NATUURGEBIEDEN

ONDERZOEKSCOMMISSIE BESTEDING KS-GELDEN

REGIONALE TELEVISIE

SIGMA-PLAN

STAKING VAN DE OPVOEDERS

Inhoud

Nr. 49 **Donderdag 13 mei 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1857

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1857

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1857

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1857

Voorstellen tot wijziging van het Reglement
Indiening en verwijzing, blz. 1858

Beleidsbrief
Indiening en verwijzing, blz. 1858

Verslag van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1858

Verslagen
Indiening, blz. 1858

Motie
Indiening, blz. 1858

Kennisgeving van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1858

Resolutie van het Europees Parlement
Indiening, blz. 1859

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1859

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1859

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1859

Samenstelling van een commissie en een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1859

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1984 - 23 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2 - 24 (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1985 - 23-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2 - 24-A (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 1859

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1860

Interpellaties (Regl. art. 89)
Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de

heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het investeringsprogramma voor de haven van Oostende, blz. 1860
Sprekers : de heren H. Schiltz, G. Vanleenhove, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1863

Interpellaties (Regl. art. 89) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Schiltz tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het investeringsprogramma voor de haven van Oostende, blz. 1863

Sprekers : de heren L. Hancké, P. Van Grembergen, M. Maertens, G. Vanleenhove, H. Schiltz, A. Denys, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1870

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de onveilige toestand op de Vlaamse wegen in het algemeen en op de A 12 in het bijzonder en de door de minister voorgestelde maatregelen, blz. 1870

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Ansoms, M. Bartholomeeussen, L. Van Nieuwenhuysen, H. Candries, H. Van Dienderen, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1879

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1984 - 23 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2 - 24 (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1985 - 23-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2 - 24-A (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 1880

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1880

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1891

Nr. 50 **Donderdag 13 mei 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1905

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van de heer J. De Mol tot

de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de behandeling van beroepen inzake de toepassing van het minidecreet, blz. 1906

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over alternatieven voor de SST-doortocht in Lembeek, blz. 1906

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael c.s. betreffende gewestplanwijzigingen in het kader van de reconversie in Limburg

- 336 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heren J. Ulburghs en J. Sleecx betreffende het openhouden van de mijn van Beringen

- 337 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1907

Actuele vragen (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer H. Coveliers tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de medewerking van de BRTN aan audio-visuele opsporingsalternatieven, blz. 1907

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het analfabetisme in het BSO en het beroepsonderwijs, blz. 1909

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het eventuele ontslag van de schoonmaaksters van het ministerie, blz. 1910

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over financiële discriminatie van sommige gehandicapte kinderen, blz. 1912

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de jongeren die niet meer in het Vlaams Fonds ingeschreven kunnen worden, blz. 1914

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de technologiebeurs FTI '93, blz. 1914

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie,

KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele ambassadeurs

Actuele vraag van de heer P. Dewael tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de opmerkingen van de culturele ambassadeurs, blz. 1915

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de financiële eisen van de voorzitter van de Brusselse Executieve, blz. 1918

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gesprek met de voorzitter van de Brusselse Executieve, blz. 1919

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over eventuele belangenvermenging van de voorzitter van de raad van bestuur van de groep Begemann, voorzitter van de raad van bestuur van KS en van de Boelwerf Vlaanderen, blz. 1919

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de staking van de opvoeders uit de welzijnssector

Actuele interpellatie van de heer L. Pierco tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de aanhoudende staking van de opvoeders, blz. 1921

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1921

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de staking van de opvoeders uit de welzijnssector

Actuele interpellatie van de heer L. Pierco tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de aanhoudende staking van de opvoeders, blz. 1921

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren E. Van Rompuy, L. Pierco, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren J. Peeters, E. Van Vaerenbergh, mi-

nister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael c.s. betreffende gewestplanwijzigingen in het kader van de reconversie in Limburg

— 336 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1931
Sprekers : de heren P. Dewael, J. Vandeurzen, L. Hancké, minister T. Kelchtermans

Voorstel van resolutie van de heren J. Ulburghs en J. Sleecx betreffende het openhouden van de mijn van Beringen

— 337 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1933
Sprekers : de heren J. Ulburghs, J. Sleecx, F. Wymeersch, M. Didden, A. Denys, H. Olaerts, G. Bossuyt, minister-president L. Van den Brande

Hoofdelijke stemming, blz. 1935

Sprekers : de heren F. Dewinter, P. Van Grembergen, L. Pierco

Voorstel van decreet van de heer F. Dewinter houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw met het oog op de beteugeling van de wildgroei van de islamitische gebedsplaatsen

Stemming over de ontvankelijkheid, blz. 1936

Voorstel van resolutie van de heer W. Verreycken inzake de onafhankelijkheid van Vlaanderen

Stemming over de ontvankelijkheid, blz. 1937

Spreker : de heer W. Verreycken

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1984

— 23 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
24 (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1937

Spreker : de heer W. Goossens

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1985

— 23-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 24-A (BZ 1992) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1938

Motie van aanbeveling van mevrouw S. Creyf c.s. tot besluit van de op 27 april 1993 door de heer L. Van Nieuwenhuysen gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over extra steun voor het Nederlandstalig onderwijs te Brussel

— 324 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1939

Sprekers : mevrouw A.-M. Neyts-Uyttbroeck, de heren J. Sleecx, A. De Boeck, mevrouw S. Creyf, minister L. Van den Bossche

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer M. Cordeel tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de afwerking van het Sigma-plan, blz. 1942

Sprekers : de heren M. Cordeel, J. De Meyer, H. Candries, minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer S. Platteau tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gemeentelijke v.z.w.'s, blz. 1946

Sprekers : de heren S. Platteau, P. Tant, J. Tavernier, J. Taylor, minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer L. Appeltans tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de mogelijke netoverschrijdende fusies in het kader van de herstructurering van het HOBV, blz. 1953

Sprekers : de heren L. Appeltans, A. Denys, P. Van Grembergen, J. Tavernier, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede motie, blz. 1964

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de rol van de minister van Staatshervorming

Intrekking, blz. 1965

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden over veldproeven met genetisch gemodificeerde planten, blz. 1965

Sprekers : de heer L. Barbé, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1972

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1973

Nr. 51 **Dinsdag 25 mei 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1979

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1979

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing. blz. 1979

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing. blz. 1979

Verslagen

Indiening, blz. 1980

Meerjarenplan

Indiening en verwijzing, blz. 1980

Ministerieel besluit

Indiening en verwijzing, blz. 1980

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1980

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1980

Voorstel van decreet van de heer H. Lauwers, mevrouw A. Leysen en de heren L. Peeters en M. Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid — 226 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1980

Sprekers : de heren P. Hostekint, M. Van Peel, W. Verreycken, L. Peeters, L. Barbé, A. Denys, mevrouw A. Leysen, de heer H. Lauwers, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1995

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie, blz. 1999

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Hauthem, H. Van Dienderen, L. Hancké, P. Chevalier, minister H. Weckx

Met redenen omklede motie, blz. 2008

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de belangstelling van de jeugd voor de politiek, blz. 2008

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, L. Peeters, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2010

Nr. 52 Woensdag 26 mei 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2011

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van mevrouw A. Leysen tot

de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het stelsel van de studietoelagen, blz. 2011

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heer I. Verleyen, minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer J. De Meyer tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het spijbelen en de controle op de leerplicht, blz. 2015

Sprekers : de heer J. De Meyer, minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer R. Swinnen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verlenging van de steunprogramma's voor het Hageland, blz. 2017

Sprekers : de heer R. Swinnen, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer H. Brouns tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het beleid van de Vlaamse regering inzake natuurgebieden, blz. 2019

Sprekers : de heer H. Brouns, mevrouw V. Dua, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer M. Verwilghen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het drinkwaterbeleid en het mogelijk betrekken van de drinkwatermaatschappijen en de privé-sector bij de uitwerking ervan, blz. 2025

Sprekers : de heren M. Verwilghen, M. Olivier, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2030

Nr. 53 Woensdag 26 mei 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2031

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een definitieve evaluatie betreffende het Investeringsfonds, blz. 2031

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimte-

lijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming, over mogelijke maatregelen ter bevordering van het gebruik van de fiets, blz. 2033

Sprekers : de heer H. Van Dienderen, minister T. Kelchtermans, minister J. Sauwens

Met redenen omklede motie, blz. 2040

Interpellatie van de heer S. Platteau tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gemeentelijke opcentiemen op de vennootschapsbelastingen, blz. 2040

Sprekers : de heren S. Platteau, M. Van der Poorten, C. Lisabeth, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 2046

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2046

Nr. 54 Donderdag 27 mei 1993

Berichten van verhindering, blz. 2047

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer D. Ramoudt tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de integratie van een Vlaams toerismebureau in het Vlaams cultureel centrum De Brakke Grond, blz. 2048

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de werkbeurzen voor auteurs, blz. 2049

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de beslissing van het Bloso om geen subsidies meer toe te kennen aan het BOIC, blz. 2050

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over Nederlands- en Franstalige brochures bij de milieubox in Herne, blz. 2051

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het zogenaamde ultimatum aan de stakende opvoeders, blz. 2052

Actuele vraag van de heer P. Breyne tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huis-

vesting, over de aanwerving van nieuwe commissarissen om de toewijzing van sociale woningen te controleren
Actuele vraag van mevrouw M. Dillen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over diens verklaringen betreffende de tussenkomsten bij de toewijzing van sociale woningen, blz. 2053

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de aanvraag van de IWVA te Koksijde tot het bekomen van een uitbatingvergunning voor diepgrondwaterwinning in het natuurreservaat Doornpanne, blz. 2055

Actuele vraag van de heer J. Caubergs tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de blokkering van de sociale huisvestingsprojecten in Limburg, blz. 2055

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het afschaffen van een reeks weekenddiensten door De Lijn, blz. 2057

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, P. Breyne, minister Sauwens

Met redenen omklede motie, blz. 2062

Actuele interpellatie van de heer E. Schuermans tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over mogelijk bijkomende financiële middelen voor de VDAB, blz. 2062

Sprekers : de heren E. Schuermans, J. Geysels, minister L. Detiège

Voorstel van decreet van de heer H. Lauwers, mevrouw A. Leysen en de heren L.

Peeters en M. Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid
— **226** (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2065

Sprekers : de heren E. Flamant, L. Pierco, F. Dewinter, S. Platteau

Met redenen omklede motie van de heren G. Vanleenhove, A. Denys, L. Hancké, H. Candries en M. Maertens c.s. tot besluit van de op 13 mei 1993 door de heer H. Schiltz gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het investeringsprogramma voor de haven van Oostende
— **340** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2066

Met redenen omklede motie van de heer E. De Groot c.s. tot besluit van de op 13 mei 1993 door de heer E. De Groot gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, Welzijn en Gezin, over de onveilige toestand op de Vlaamse wegen in het algemeen en op de A 12 in het bijzonder en de door de minister voorgestelde maatregelen
— 341 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2067

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, E. De Groot

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 13 mei 1993 door de heer E. De Groot gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de onveilige toestand op de Vlaamse wegen in het algemeen en op de A 12 in het bijzonder en de door de minister voorgestelde maatregelen
— **339** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2069

Met redenen omklede motie van de heren A. Denys en J. Tavernier tot besluit van de op 13 mei 1993 door de heer L. Appeltans gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de mogelijke netoverschrijdende fusies in het kader van de herstructurering van het HOB
— **343** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2070

Spreker : de heer A. Denys

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Vogels tot besluit van de op 13 mei 1993 door mevrouw M. Vogels en de heer L. Pierco gehouden actuele interpellaties tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, respectievelijk over de staking van de opvoeders uit de welzijnssector en over de aanhoudende staking van de opvoeders
— **347** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2071

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren L. Pierco, A. Denys

Actuele interpellaties (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een voorstel om het gewestplan Oudenaarde in herziening te stellen, blz. 2074

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Tant, G. Bossuyt, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2079

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

W. De Vlieghere, J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

E. Beysen, E. Derycke, F. Vandembroucke : buitenslands ;

W. Goossens : ambtsverplichtingen ;

L. Martens, R. Raes : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

— 346 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

- Ontwerp van decreet houdende de goedkeuring van de Europese overeenkomsten waarmee een associatie tot stand gebracht wordt tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds en respectievelijk de republiek Hongarije en de republiek Polen anderzijds
- 351 (1992-1993) — Nr. 1

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer P. Breyne c.s. houdende aanvulling van artikel 80, § 5 van de Huisvestingscode
- 338 (1992-1993) — Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

- Voorstel van decreet van de heren F. van den Eynde en L. Van Nieuwenhuysen houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
 - 344 (1992-1993) — Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

- Voorstel van decreet van de heer J. Caubergs houdende wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap
- 345 (1992-1993) — Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heer S. De Clerck houdende regeling van de erkenning en van de vergunning van de kabelnetten en -diensten en houdende oprichting van het Kabelproductiefonds
 - 348 (1992-1993) — Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor de Media.

- Voorstel van decreet van de heer J. Pede houdende wijziging van het jachtdecreet van 24 juni 1991
 - 349 (1992-1993) — Nr. 1
- Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijnterreinen
 - 342 (1992-1993) — Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor

Voorzitter

Economie, Energie en Werkgelegenheid.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heren L. Martens en P. Hostekint namens de commissie voor Cultuur over het voorstel van decreet van de heer H. Lauwers, mevrouw A. Leysen en de heren L. Peeters en M. Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid — 226 (BZ 1992) — Nr. 3
- door de heer J. Van Eetvelt namens HROL over het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 265 (1992-1993) — Nr. 3

MEERJARENPLAN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende meerjarenplan werd ingediend :

- Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1994-1998 — 350 (1992-1993) — Nr. 1
Verwezen naar de commissie voor de Media.

MINISTERIEEL BESLUIT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ministeriële besluit werd ingediend :

- Ministerieel besluit van 29 april 1993 houdende overschrijving van ondonnanceringskredieten van het programma 43.10 naar 44.50 en van het programma 44.50 naar 49.40
Verwezen naar de commissie van Financiën en Begroting.

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende een prejudiciële vraag ligt ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Rolnummer 537.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- Mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, M. Bartholomeeussen, M. Capoen, J. Caudron, J. De Bremaeker, J. De Mol, mevrouw V. Dua, de heren J. Gabriels, P. Hostekint, M. Maertens, C. Moors, J. Vande Lanotte, H. Van Denderen, P. Van Grembergen, L. Van Nieuwenhuysen, R. Van Wallegem, R. Wierinckx.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer H. Lauwers, mevrouw A. Leysen en de heren L. Peeters en M.

Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid — 226 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Lauwers, mevrouw Leysen en de heren Leo Peeters en Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Hostekint, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de commissie voor Cultuur besprak op 27 januari, 15 februari en 14 mei 1993 het voorstel van decreet houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De vergadering van 15 februari werd besteed aan een hoorzitting met de vertegenwoordigers van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Het verslag van die hoorzitting is als bijlage I bij het verslag gevoegd.

Dit voorstel van decreet heeft tot doel het lokaal jeugdwerkbeleid in Vlaanderen en in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest te bevorderen. Onder jeugdwerkbeleid wordt verstaan de initiatieven die worden georganiseerd voor jongeren en kinderen in hun vrije tijd. Een aantal sectoren hoort er expliciet niet bij, met name de kinderopvang en de jeugdsport. Het plaatselijk jeugdwerk omvat voornamelijk die initiatieven die in de jaren zestig en zeventig op plaatselijk vlak zijn ontstaan. Op het huidig ogenblik betreft dit ongeveer drieduizend initiatieven.

Een overkoepelend decreet op het plaatselijk jeugdwerk was een absolute noodzaak gezien de verscheidenheid aan lokale initiatieven op het vlak van het jeugdwerk en gezien de evolutie in de sector.

Hostekint

Daarnaast drong zich ook een decentralisatie van de subsidiëring op. Op dit ogenblik zijn de gemeenten niet betrokken bij die subsidiëring.

Er bestaat hierover geen overleg tussen de gemeenten en de hogere overheid, terwijl die gemeenten op heel wat plaatsen reeds jeugddiensten hebben opgericht die de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven ondersteunen.

Het voorstel van decreet omvat vijf uitgangspunten om de vermelde doelstelling te realiseren :

ten eerste, het lokaal jeugdwerkbeleid is een onderdeel van een breed jeugdbeleid dat raakpunten heeft met andere sectoren als onderwijs en welzijn ;

ten tweede, er moet een efficiënte samenwerking zijn tussen de verschillende bestuursniveaus met eventueel samenwerkingsverbanden tussen de gemeenten ;

ten derde, er wordt geopteerd voor een meerjarenplanning die in overleg tot stand komt ;

ten vierde, er moet overleg worden gepleegd met alle betrokkenen, waarbij de inspraakorganen een belangrijk ke rol spelen.

ten vijfde, de financiële armslag moet voldoende zijn. Er wordt voorgesteld om een minimumbedrag van hetgeen jaarlijks in de begroting zal worden opgenomen, in het decreet vast te leggen.

Voorts is het belangrijk erop te wijzen dat het decreet een kaderdecreet zal zijn dat verder moet worden concreetiseerd via besluiten van de Vlaamse Executieve.

De Vlaamse regering stemde in met de basisopties van dit voorstel van decreet en vroeg een grondige bespreking van de overgangsmaatregelen, de inwerkingtreding, de rol van de provincies en de provinciale jeugddiensten en de ondersteuning van intergemeentelijke initiatieven.

Op 28 april laatsleden stemde de Vlaamse regering in met de voorge-

stelde budgettaire inschrijving van 550 miljoen frank in het programma Jeugd van de Vlaamse begroting. Dat betekent een toename met ongeveer 200 miljoen frank in vergelijking met het bedrag dat in de begroting 1993 van de Vlaamse Gemeenschap voor het lokale jeugdwerk was uitgetrokken. Belangrijk hierbij is dat voor de eerste keer in de culturele sector in een decreet zelf een vast bedrag wordt opgenomen in plaats van de formulering binnen de perken van de begroting.

De subsidiëring van de gemeenten gebeurt volgens een objectief meetbaar criterium, met name het aantal kinderen of jongeren ouder dan zes jaar en jonger dan vijftientig jaar in de gemeente, terwijl het verkrijgen van het bedrag gekoppeld is aan het voorleggen van een jeugdwerkbeleidsplan dat op een democratische wijze tot stand is gekomen. Op die manier wordt ook de betrokkenheid van de burger en van de jongere zelf bij het beleid sterk bevorderd.

De invoering van een nieuw decreet zal gepaard gaan met een intensieve begeleidingscampagne, terwijl de inwerkingtreding gedurende minstens een jaar voorbereid en begeleid zal worden. De wijziging van het beleid zal bij een aantal gemeentebesturen en particuliere jeugdwerkvormen immers op weerstanden stoten.

Ondertussen werden in dit kader al een aantal trefdagen voor het jeugdwerk en de beleidsverantwoordelijken georganiseerd en werd een overeenkomst afgesloten met de Koning Boudewijnstichting voor het organiseren van een actie-onderzoek inzake het opstellen van een jeugdwerkbeleidsplan. Via onderzoek in en begeleiding van tien pilootgemeenten moet een bruikbare handleiding voor een jeugdwerkbeleidsplan kunnen ontstaan.

Op 15 februari laatstleden werd een hoorzitting georganiseerd met vertegenwoordigers van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap en met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Daaruit bleek dat de Jeugdraad zich achter de vijf principes van het voorstel tot decreet

schaart. Er werd tevens benadrukt dat de uitvoeringsbesluiten van de Executieve heel belangrijk zullen zijn.

Over het algemeen werd aangedrongen op een snelle goedkeuring. Het budget van 550 miljoen frank is voor de Jeugdraad het minimale bedrag dat vanaf het eerste jaar moet worden ingeschreven. De jeugdhuissector, waar de meningen over het voorstel van decreet nogal verdeeld waren, vormt een specifiek probleem. Er wordt gevreesd dat de gemeentebesturen niet met de jeugdhuisen zullen willen samenwerken.

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten van haar kant legde tijdens de hoorzitting vooral de nadruk op het respect voor de lokale democratie. Zo werd gevraagd om de gemeenteraad, als veruitwendiging van de lokale gemeenschap, haar rol effectief te laten spelen en zich te laten uitspreken over het te voeren jeugdbeleid in de gemeente.

Tijdens de algemene bespreking van het voorstel van decreet in de commissie voor Cultuur werd enerzijds de decentralisatiegedachte toegejuicht, evenals de verhoging van de kredieten. Anderzijds werd opgemerkt dat de raakpunten met sectoren als jeugdwelzijnsbeleid en sport te weinig zijn uitgewerkt en dat het decreet niet genoeg garanties biedt voor het jeugdwerk in gemeenten die op dit vlak zwak presteren. De minister antwoordde in de commissievergadering dat een globale visie op het jeugdbeleid nog niet helemaal is uitgewerkt en dat de werkzaamheden van de interdepartementale commissie voor jeugdzaken worden afgewacht.

Wat de zogenaamde zwakke gemeenten betreft, werd erop gewezen dat het decreet een nieuwe dynamiek kan teweegbrengen, die ook die gemeenten zal aansporen tot het opmaken van een meerjarenplanning.

Ziehier mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een kort verslag van de werkzaamheden in de commissie voor Cultuur. Het voorstel van decreet werd na amendering

Hostekint

goedgekeurd met 8 stemmen bij 2 onthoudingen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank de verslaggever voor zijn correct verslag. In de algemene bespreking zal ik mij beperken tot het leggen van enkele belangrijke klemtonen.

Dit decreet heeft een zeer lange wordingsgeschiedenis achter de rug. In 1975, dus 18 jaar geleden, heb ik — weliswaar in een andere hoedanigheid — meegewerkt aan een decreet over het plaatselijk jeugdbeleid. Het verheugt mij dat er nu eindelijk resultaten worden bereikt.

De jongste vier jaar werden in de Vlaamse Raad door verschillende fracties voorstellen ingediend over gedecentraliseerd plaatselijk jeugdwerkbeleid, die hebben geleid tot een gezamenlijk voorstel.

Het tot stand komen van dit voorstel van decreet is te danken aan een voorbeeldige dialoog tussen de parlementsleden van de verschillende fracties ; met de nationale en de lokale verantwoordelijken van het jeugdwerk in de diverse provincies en met de gemeentebesturen in de commissie Jeugd van de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten, die niet alleen was samengesteld uit jeugdwerkers maar waaraan ook beleidsverantwoordelijken van de gemeenten deelnamen. Er werd tevens een dialoog gevoerd met verantwoordelijken van het kabinet en van de administratie en niet in het minst met u, mijnheer de minister, en met de hele Vlaamse regering.

Het proces dat heeft geleid tot dit voorstel van decreet, is het resultaat van een intensief samenwerkingsproces tussen de sector en de politici en beleidsverantwoordelijken van verschillende niveaus.

Ik durf de hoop uit te spreken dat de jeugdwerkbeleidsplannen in dezelfde sfeer van dialoog, inspraak en partici-

patie in de gemeenten tot stand zullen komen. Dit zal allicht met vallen en opstaan gebeuren, maar ik hoop toch dat dit het geval zal zijn.

Dit decreet verheugt me omdat het een erkenning en een eresaluut is voor de vele tienduizenden jeugdwerkers, waaronder een aantal professionelen maar in hoofdzaak vrijwilligers, die zich inzetten voor het jeugdwerk.

Klassiek is het dat wordt geklaagd over de jeugd en haar gebrek aan engagement, maar belangrijk zijn de erkenning en de opwaardering van de vele jeugdwerkers in Vlaanderen, die zich concreet inzetten voor de ander.

Dit decreet introduceert het belangwekkend principe van de decentralisatie in het sociaal-cultureel werk en doet dit meteen op een grondige manier. Het introduceren van dit principe is maar mogelijk gebleken omdat er tussen de verschillende fracties uiteindelijk een consensus is gegroeid over het respect voor de autonomie van het sociaal-cultureel werk met jongeren en vanuit het geloof in de objectiviteit van de gemeentebesturen. Zij moeten stimuleren wat waardevol is en mogen niet alleen handelen op basis van partijpolitieke criteria in de enge zin van het woord. Jeugdorganisaties van welke signatuur ook zijn geen verlengstuk van een politieke partij en moeten worden beoordeeld op hun verdiensten.

Dit decreet nodigt de jeugdorganisaties uit in dialoog te treden met het gemeentebestuur. Ik heb gemerkt dat er later een interpellatie zal worden gehouden met betrekking tot recente onderzoeksresultaten over jeugd en politiek. Dit decreet zal jongeren meer leren omgaan met het beleid in de praktijk dan vele theorieën over jeugd en politiek. Verantwoordelijken van jeugdorganisaties moeten in dialoog treden met beleidsverantwoordelijken op plaatselijk vlak. Dit decreet zou ook in dit verband een voorbeeldfunctie kunnen hebben.

Mijnheer de minister, wij moeten de beleidsbrief met betrekking tot het sociaal-cultureel werk nog bespre-

ken. Het decreet dat we vandaag bespreken, kan ook op het vlak van het principe van decentralisatie bij de ordening van het sociaal-cultureel werk een goed voorbeeld zijn. De verslaggever heeft het al gezegd, maar het moet volgens mij ten overvloede door iedereen worden herhaald, artikel 6 van dit decreet doorbreekt de in de sociaal-culturele sector beruchte zinssnede binnen de perken van de dotatie. Dit decreet maakt het sociaal-cultureel werk — en bij uitbreiding het gehele culturele domein — tot een volwaardig beleidsdomein en niet louter tot een luxe-onderdeel of een franje van het beleid. Het belang van het inschrijven van een nominaal bedrag, aan te passen aan de index en aan de groei van het jeugdwerk, kan niet voldoende worden onderstreept. Ik hoop dat dit decreet ook op dit vlak een precedent kan zijn want de jaarlijkse jammerklachten over het percentage van de middelen die worden toegekend, zijn in deze sector verleden tijd.

In het decreet wordt er zorgvuldig op toegezien dat de overgang van het oude systeem, waarin Brussel het lokaal initiatief subsidieerde, naar het nieuwe, waarbij de gemeenten dit doen in nauw overleg en samenspraak met de jeugdsector, niet bruusk gebeurt maar wel geleidelijk via een aantal verstandige overgangsmaatregelen.

Eenzijds moeten we groeien naar een toestand waarin gemeentebesturen in samenspraak met de sector duidelijke eigen beleidslijnen en -klemtonen leggen. Dit betekent dat er een breuk kan optreden met het verleden. Dat is trouwens de bedoeling, want het heeft geen zin alleen maar de bestaande subsidiestromen te hernemen.

Anderzijds is het belangrijk dat die overgang niet te bruusk gebeurt en dat het niet het einde betekent voor een aantal vormen van jeugdwerk. Van niet minder belang is dat de 25 percent prioriteit voor de maatschappelijk achtergestelden — we hebben het daarbij dan over de werking met kansarmen en vorming werkende jongeren — nog na de overgangsperiode van drie jaar gekoppeld blijft

Van Peel

aan die specifieke doelgroep als men er niet zou zijn in geslaagd een adequate decretale oplossing te vinden voor de zogenaamde boven-lokale initiatieven. Er zijn bijkomende garanties ingebouwd om deze doelgroep te beschermen. Ik durf degenen die werken met de maatschappelijk achtergestelden toch vragen om zich zoveel mogelijk in te schrijven in de dynamiek van dit decreet, in plaats van te proberen eraan te ontsnappen via allerlei uitzonderingsmaatregelen. Dat is strijdig met de geest van het decreet. Er zijn hen voldoende waarborgen gegeven om de overgang geleidelijk te doen verlopen en om de betoelaging te laten doorlopen. Het is belangrijk dat zij zich zouden verzoenen met de decentralisatiegedachte.

Tenslotte ben ik het eens met de verslaggever dat dit decreet het midden houdt tussen algemeen jeugdbeleid en jeugdwerkbeleid, het gaat hier uitdrukkelijk over sociaal-cultureel werk met jongeren wat niet mag worden verward met andere vormen van werken met jeugd, en een breder jeugdbeleid. Tijdens tal van discussies op politiek vlak en in de sector zelf werd ervoor gepleit niet te spreken over jeugdwerkbeleid, maar over een globaal jeugdbeleid. Wij hebben moeten vaststellen dat dit in de praktijk niet haalbaar was. Het gaat hier uitdrukkelijk over sociaal-cultureel werk met jongeren, maar er wordt gevraagd de verbinding te maken in het jeugdwerkbeleidsplan naar het bredere jeugdbeleid. Ik hoop dat dit zal gebeuren.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat ook de gemeentelijke middelen die men voor jeugdbeleid over heeft — mijns inziens ook de VFIK-middelen in de VFIK-gemeenten en de middelen in de welzijnssector — worden geïntegreerd zodat men minstens tot een gemeenschappelijke benadering bekomt in het jeugdbeleid. Dat is een opdracht voor de interdepartementale commissie voor het jeugdbeleid. Ook de gemeenten moeten ernaar streven een gemeenschappelijk beleid te ontwikkelen voor de sociaal-culturele sector en voor de welzijnssector.

Dit decreet stelt ons in staat los te komen van de projectenpolitiek, de kansarmoedefondsenpolitiek, de impulsfondsenpolitiek. Ik heb tot mijn verbazing moeten vaststellen dat sommigen, die vaak nogal denigrerend spraken over jeugdwerk of die dit niet meer belangrijk vonden, het jeugdwerk herontdekten als het erover ging hoe preventief tewerk moet worden gegaan ten opzicht van bepaalde doelgroepen, zoals migranten, kansarmen, enzovoort, om grote maatschappelijke problemen te voorkomen. Plots werd het sociaal-cultureel werk met deze jongeren herontdekt en konden er extra middelen worden voor uitgetrokken. Als we ervan uitgaan dat deze sector een belangrijke preventieve werking heeft, als we ervan uitgaan dat jeugdwerk in de eerste plaats is opgevat om een gezonde ontspanning, vorming en opvoeding te bieden aan jongeren, wat dan weer een belangrijke factor is om schadelijke maatschappelijke evoluties te voorkomen, moeten we loskomen uit de projecten- en fondsenaanpak en een structurele regeling vooropstellen. Dit decreet levert daarvoor een belangrijke bijdrage. Er worden voldoende middelen gewaarborgd en er wordt duidelijk bepaald welk beleidsniveau wat moet doen en hoe de sector daarbij moet worden betrokken.

Ik hoop dat wij, na de goedkeuring van het decreet, zo vlug mogelijk de uitvoeringsbesluiten kunnen onderzoeken en dat de informatie- en sensibilisatiecampagnes naar jeugdorganisaties en gemeenten toe zo vlug mogelijk kunnen worden gestart. Dat zal de start zijn voor een nieuw, volwaardig, plaatselijk jeugdbeleid in Vlaanderen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het zijn duidelijk niet alleen Gods molens die langzaam draaien, ook de Belgische en Vlaamse praatbarakken zijn in hetzelfde bedje ziek.

Reeds twintig jaar geleden, toen de budgettaire ruimte nog voorhanden

was om een subsidiebeleid te voeren inzake het jeugdwerk, werden de besprekingen van dit decreet aangevat. Nu er langs alle kanten moet worden bijgepast om putten te dempen en de belastingdruk bijna alle fatsoensnormen overschrijdt, worden de besprekingen afgerond met het geschenk van een onbegrensd budget.

Dit budget kan immers meegroeien met de — en ik citeer — kwalitatieve en kwantitatieve behoeften (einde citaat) van het jeugdwerk. De stijging van die behoeften wordt daarbij nog mogelijk gevoed door het verhoopte budget, wat zeker niet de bedoeling maar misschien wel het resultaat kan zijn. Het zou mij echt spijten om in de toekomst te moeten vaststellen dat een ontsparing terzake zal leiden tot decreetsaanpassingen, die de allesomvattendheid van dit ene decreet opnieuw zullen ondergraven.

De verantwoordelijkheid van de betrokkenen van het jeugdwerk moet daarenboven ten volle kunnen spelen. Ik vraag me dan ook af of de roep naar minder politiek en meer inspraak van de burger wel degelijk wordt ingevuld met dit decreet, en of het vermanende politiek sturende vingertje nodig is, als wij weten dat jeugdwerk aan een duidelijke behoefte voldoet.

Ik wil hier geen enkel misverstand over laten bestaan, jeugdwerk verdient mijns inziens de grootst mogelijke aandacht. Jeugdwerk op zich staat hier dan ook niet ter discussie.

Hoezeer ik het dan ook toejuich dat jeugdwerk eindelijk die verdiende aandacht krijgt, betreur ik het dat enkele scheve situaties werden ontweken.

Zo'n eerste scheve situatie is die van de jeugdleden. In 310 Vlaamse gemeenten zijn 186 jeugdleden actief. Het zou wel eens verhelderend zijn om deze jeugdleden door te lichten, om bijvoorbeeld vast te stellen dat talloze papieren organisaties een vertegenwoordiging naar die raden zenden. Enkel omwille van de subsidies zijn sommige mensen voorzitter van een eerste, secretaris van een tweede en penningmeester van een derde vereniging.

Verreycken

Het zijn dan nog eens deze vertegenwoordigers van zichzelf die de pretentie hebben om effectieve verenigingen uit te sluiten van de inspraak in de jeugdgraden, meestal omwille van hun nationalistische denkwijze.

Wanneer de minister in de commissie verklaart dat inzake de inspraakprocedure, die nu bij decreet wordt geregeld, ik citeer de primordiale rol van de gemeentelijke jeugdraad moet worden beklemtoond, einde citaat, dan moet volgens mij de samenstelling van die primordiale gesprekspartner worden herbekeken. De representativiteit van deze gesprekspartner wordt twijfelachtig indien klachten over uitsluitingen alleen maar worden genoteerd. Die representativiteit wordt nog veel twijfelachtiger wanneer uitspraken van de Cultuurraad, die deze uitsluitingen herroepen, door de Jeugdraad worden genegeerd om mogelijke nationalistische pottenkijkers te kunnen weren.

Een tweede scheve situatie in het jeugdwerk komt tot uiting in de controle van de ontplooiden initiatieven. Het bestuur Jeugdwerk beschikt inderdaad over twee inspecteurs om meer dan 5.000 initiatieven te controleren.

Een initiatievenexplosie is onvermijdelijk. Zelfs wanneer het volledige kader van zes inspecteurs zal functioneren, betekent dit dat elke inspecteur meer dan 1.000 initiatieven moet nagaan. Er bestaat dus een reële kans dat zij alleen de correcte invulling van de aanvraagformulieren voor subsidiëring beoordelen en dat de initiatieven zelf, en vooral de uitvoering ervan, uit de boot vallen en niet of steekproefsgewijs worden geïnspecteerd. Wie dit betwijfelt, raad ik ten sterkste aan eens bij een Vlaams centrum voor Jeugdwerk langs te gaan. De reservering van vele paviljoenen en lokalen gebeurt correct, facturen worden correct verzonden en betaald. De aanvragende verenigingen vervullen voorbeeldig hun administratieve plichten, maar het gesubsidieerde vormingswerk wordt zelden ook daadwerkelijk aangevat. Door

een gebrek aan controle wordt de jaarsubsidie voor de inrichtende vereniging zodoende veilig gesteld.

Een aantal organisaties uit de schemerzone van het verzuilde subsidiegraaien zullen ongetwijfeld gretig toehappen en het vooropgestelde lokaal jeugdwerkbeleidsplan mee helpen opstellen. Het plan zal dan administratief kloppen en aan alle decreetvereisten voldoen, alleen de uitvoering ervan blijft oncontroleerbaar. Dit moet wel leiden tot meer steun aan de meest gewiekste organisatoren.

De kamphuizen moeten bij een onderwerp als jeugdwerk zeker ook aan bod komen. Ik was dit weekeinde met een muzikale vormingsopdracht te gast in twee verschillende kamphuizen. De stallingen waarin de kinderen waren ondergebracht, tochten nog even erg als toen zij hun oorspronkelijke functie vervulden. De sanitaire voorzieningen lieten, om het eufemistisch uit te drukken, zwaar te wensen over en in geval van brand of ongeval kan men de verblijven zeer moeilijk bereiken. Wacht de Raad echt op een ongeval met slachtoffers om dan veel te laat de wantoestanden vast te stellen? Zal dan pas een spoedcommissie worden opgericht om een decretale regeling voor te bereiden? Het voorstel van decreet dat ik een jaar geleden indiende, is hoogstwaarschijnlijk in de onderste lade van de betrokken commissie beland, alleen al omwille van mijn politieke identiteit. Nochtans mag dit geen norm zijn wanneer de zorg en de bescherming van kinderen, hun recht op zorgeloos kamperen en natuurbeleving en ook het vertrouwen van de ouders op het spel staan. Het is niet verstandig om na het afwerken van de twintigjarige actuele boterham nog eens twintig jaar te wachten met een decreet dat de veiligheid van kinderen enigszins waarborgt.

Ik wil nog even al het voorgaande samenvatten, collega's. Ten eerste, zijn de jeugdgraden enkel representatief voor de lokale jeugdwerking als zij geen papieren organisaties herbergen die bovendien effectieve verenigingen alleen omwille van hun denk-

wijze uitsluiten? Jeugdgraden moeten daarom worden doorgelicht. Wanneer sommige jeugdgraden ook nog terechtwijzingen van de Cultuurraad naast zich neerleggen, moeten zij dan niet hun subsidie worden ontzegd?

Ten tweede, moeten inspecteurs van het bestuur Jeugdwerk zich kunnen beperken tot een inspectie in buitendienst. Administratieve beslommingen mogen niet op hun schouders rusten. Alleen zo kunnen wij, ten gunste van het budget, onbestaande vormingsverenigingen voorzien.

Het ware misschien ook aangewezen om door de administratieve medewerkers van het bestuur voor Jeugdwerk een subsidiegids te laten samenstellen waarin de gemeenschapbijdragen, de provinciale tegemoetkomingen en de gemeentelijke subsidies overzichtelijk zijn gerangschikt. De cumulatie ervan voor één en hetzelfde initiatief moet worden verworpen.

De jeugdhuisen en de kamphuisen moeten aan een strikte normering worden onderworpen. Wie oude woningen of zelfs voormalige stallingen wil rendabiliseren, moet weten dat de decreetgever niet spot met de veiligheid van jongeren.

Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn twijfels bij de noodzaak om talloze initiatieven, die in het verleden dreeven op idealisme en vindingrijkheid, te subsidiëren. Het rijke Vlaamse verenigingsleven toont zeker aan dat datgene wat aan een maatschappelijke behoefte voldoet, ook zonder gemeenschapsgeld, en tegelijk dus zonder overheidsvinger in de pap, in leven kan worden gehouden.

Toch wil ik hier gereserveerd mijn vertrouwen in de voorstellers van het decreet uitdrukken, vooral omwille van hun praktijkgerichte achtergrond inzake jeugdwerking. De tegenspraak tussen het door ons verhoopte en uitermate belangrijke signaal ten aanzien van de gemeentebestuurders, dat werk voor eigen jeugd alle mogelijke prioriteit moet krijgen enerzijds, en de fundamentele bedenkingen bij mogelijke misbruiken en uithollingen anderzijds, dwingt het Vlaams Blok ertoe zich bij de stem-

Verreycken

ming over dit voorstel van decreet te onthouden.

Wij behouden ons evenwel het recht voor, dit decreet jaarlijks te evalueren aan de hand van een resultaatsanalyse. Indien mijn vrees voor een explosie van handige subsidiegraaiers bewaarheid wordt, zullen wij niet aarzelen de Vlaamse Raad met die vaststelling te confronteren.

Tot slot dring ik er nogmaals op aan dat de commissie voor Cultuur de drie thema's, namelijk de samenstelling van de jeugdleden, de werkzaamheid van het bestuur Jeugdwerk en de situatie in de kamphuizen onverwijld zou bespreken, te einde het nu geleverde, vruchtbare werk te vervolledigen.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) :

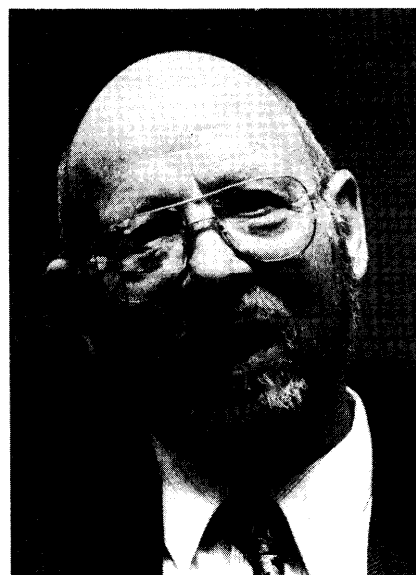
Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de uiteenzetting van een collega die in de commissie voor Cultuur zelfs niet aanwezig was, van wie ik nog geen enkele vraag tot behandeling van een voorstel van decreet heb ontvangen, die blijkbaar niet weet dat de commissie voor Cultuur nog recent in de Vlaamse Raad over de open werking van de jeugdleden heeft beraadslaagd en dat de Vlaamse Executieve zopas heeft beslist om het bestuur voor Jeugdwerk meer mogelijkheden te geven en extra personeel te laten inschakelen, zie ik mij genoodzaakt iets uitvoeriger op dit voorstel van decreet in te gaan.

Dit voorstel van decreet is inderdaad een les geschiedenis, een les in geduld en samenwerking. Na de goedkeuring van het decreet op het landelijk jeugdwerk medio de jaren zeventig, waren er reeds plannen om ook voor het lokale jeugdwerk een decretaal initiatief te nemen. Daartoe werden voorstellen geformuleerd waarover ook toen op geen enkel ogenblik een consensus kon worden bereikt.

Ongeveer drie jaar geleden werd de discussie opnieuw geopend, maar dan vanuit het perspectief van de be-

stuurlijke decentralisatie. Door verschillende fracties in de Vlaamse Raad werden terzake voorstellen ingediend.

De Vereniging van Steden en Gemeenten bood zich als gesprekspartner aan. Ondertussen groeide er binnen het jeugdwerk het besef dat het de hoogste tijd werd om het lokale jeugdwerk eindelijk rechtszekerheid te geven en dat hiertoe een samenwerking over de ideologische en filosofische grenzen heen noodzakelijk was. Tenslotte werd er in het recente regeerakkoord van de Vlaamse Executieve vermeld dat de voorbereiding van een decreet met betrekking tot het plaatselijke jeugdwerk moest worden afgerond. Vier parlementsleden uit drie fracties, de minister en zijn kabinet van Cultuur, het bestuur Jeugdwerk, de Vereniging van Steden en Gemeenten werkten een consensus van voorstel van decreet uit dat in oktober 1992 werd ingediend. De commissie voor Cultuur organiseerde een hoorzitting waardoor de Jeugdraad, de Vlaamse Gemeenschap en de Vereniging van Steden en Gemeenten de mogelijkheid kregen hun adviezen toe te lichten en suggesties te formuleren. De Jeugdraad baseerde dit advies op de kritieken die tot uiting kwamen tijdens de vijf provinciale trefdagen waarop de verschillende initiatiefnemers waren uitgenodigd en zelfs de mogelijkheid kregen om het voorstel van decreet toe te lichten. Daarna kon in consultatie-workshops worden verder gewerkt. Dit alles bracht een nieuwe dynamiek op gang. Het resulteerde in een samenwerking tussen de verschillende landelijke en jeugdorganisaties. Het bestuur Jeugdwerk begeleidt in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting een actieonderzoek waarbij in tien pilootgemeenten een jeugdwerkbeleidsplan wetenschappelijk wordt geobserveerd en begeleid. Eventuele drempels en disfuncties worden vastgesteld, werkinstrumenten zoals infofiches worden ontwikkeld en positieve evoluties worden gesignaleerd. Dit alles moet een eindrapport opleveren dat ter beschikking zal worden gesteld van de betrokkenen in de verschillende Vlaamse gemeenten. Het is onmiskenbaar dat tal van jeugd-

Minister Theo Kelchtermans (CVP) werd ondervraagd door VB-Raadslid Jan Caubergs over de blokkering van de sociale huisvestingsprojecten in Limburg

werkiniciatieven groeien en bloeien op het lokale vlak. Jeugdhuizen, jeugdateliers, jeugdmuziekateliers, verenigingen kansarme jeugd, jeugdgroepen voor amateuristische kunstbeoefening, vorming werkende jongeren, vakantiespeelpleinen, jeugd-vakanties en jeugdbewegingen. Tot op vandaag werden zij rechtstreeks gesubsidieerd aan de hand van criteriaregelingen die door de centrale overheid zijn uitgewerkt. Het jeugdwerk biedt de mogelijkheid voor jongeren en kinderen om zich spelend te ontwikkelen, te leren leven naast het thuismilieu en naast het onderwijs. Ze leren er vooral samenleven met anderen en ontwikkelen er het noodzakelijke zelfvertrouwen en de vaardigheden om volwaardig aan de samenleving te kunnen deelnemen. In tweederde van onze Vlaamse gemeenten zijn gemeentelijke jeugdleden actief. Geleidelijk zijn deze jeugdleden geëvolueerd van gesloten structuren met enge belangenbehartiging naar meer open jeugdleden die inderdaad qua samenstelling evenals qua inhoud een nieuw beleid vertonen. De helft van de Vlaamse gemeenten ontwikkelde ook gemeente-

Peeters

lijke jeugddiensten met consultants die zeer dikwijls de spilfiguur vormen van een gemeentelijk jeugdwerkbeleid en die allerlei initiatieven voor jongeren en kinderen opstarten. Daarnaast zijn er in een vijftigtal gemeenten gemeentelijke jeugdcentra ontstaan. Voor vele jongeren is dit de ideale ontmoetingsplaats en de infrastructuur voor tal van activiteiten. Bovendien kent 70 percent van de gemeenten één of meerdere vormen van indirecte ondersteuning van het jeugdwerk zoals uitleendienst, drukfaciliteiten, transportservice en jongeren-informatiediensten. Uit deze schets blijkt dat de gemeenten zich de jongste vijftien jaar duidelijk hebben geprofileerd als volwaardige partners bij de ontwikkeling van een jeugdbeleid. Deze ontwikkeling vertoont echter een aantal leemtes. Er bestaat inderdaad te weinig complementariteit tussen de beleidsmaatregelen van de verschillende bestuursniveaus.

In een aantal gemeenten zijn er zogenaamde witte vlekken. Het vrije tijdsaanbod naar jongeren is nagenoeg nihil en ook onderling verschillen de gemeenten heel sterk qua jeugdbeleid. Een aantal gemeentebesturen onderneemt pogingen voor het ontwikkelen van een breed jeugdbeleid en ook beleidsbeslissingen in verband met verkeer, sport, cultuur, huisvesting, enzovoort worden gescreend vanuit het jongerenperspectief. Dit blijven evenwel nog steeds uitzonderingen. De nood aan een centraal beleidsoptreden om de structurele communicatie en samenwerking tussen de verschillende overheidsniveaus te stimuleren dringt zich dan ook op en dit voorstel van decreet probeert hierop een antwoord te geven.

Laten we komen tot een aantal essentiële principes van dit decreet.

Een eerste essentieel principe is het feit dat dit een kaderdecreet is en dat dit decreet inderdaad enkel de krijtlijnen aangeeft waarbinnen een beleid moet worden uitgetekend. Voor de toekomst verzekert dit enerzijds de nodige flexibiliteit omdat deze uitvoeringsbesluiten gemakkelijker

kunnen worden gewijzigd en aangepast. Anderzijds biedt het ook de gemeentebesturen de kans om relatief autonoom het jeugdwerkbeleid concreet uit te tekenen. Bewust is hier dus gekozen voor het verzoenen van flexibiliteit en gemeentelijke autonomie.

In de tweede plaats, het jeugdwerkbeleid moet worden geïntegreerd in het gemeentelijke jeugdbeleid en het moet worden gelieerd aan andere beleidsterreinen zoals hulpverlening, verkeer, bestrijding van kansarmoede en migrantenbeleid. De initiatiefnemers waren in ieder geval bereid iets verder te gaan maar dit voorstel van decreet is voor ons maar een eerste stap. Mijnheer de minister, voor een stuk wordt ook op de interministeriële conferentie gerekend om terzake een aantal voorstellen te doen. Tegelijkertijd zullen de uitvoeringsbesluiten belangrijk zijn om de relatie tussen het jeugdwerkbeleid en de integratie in een globaal beleid toch even te beklemtonen.

Een derde aspect is het feit dat het hier gaat over een decentralisatie-decreet. Het decreet beoogt de constructieve en vervlochten samenwerking tussen de verschillende overheidsniveaus en doet beroep op de respectievelijke sterke kanten. Wij hebben oog gehad voor de functionele decentralisatie en we stimuleren ook de functionele, lokale samenwerking tussen gemeentebesturen en particuliere initiatieven. Goed besturen, veronderstelt immers een permanente wisselwerking tussen de verschillende overheidsniveaus. Lokale projecten kunnen inspirerend werken voor centrale beleidsbeslissingen en een centraal beleidsoptreden is soms noodzakelijk naar de gemeentebesturen toe. De mogelijkheid tot wederzijdse beïnvloeding en samenwerking biedt inderdaad vele kansen. Om die reden is voor de Vlaamse Executieve in dit decreet ook de ruimte gecreëerd om driejaarlijks prioriteiten te bepalen voor een vierde van de middelen. Op die manier blijft dit decreet voor de Vlaamse Executieve een heel flexibel beleidsinstrument. Het is ook belangrijk hier toch even de rol te beklemtonen die de provincies — alhoewel ze niet uit-

drukkelijk zijn vermeld — in dit voorstel van decreet kunnen spelen in het verder stimuleren van het beleid en een nuttige inschakeling moeten mogelijk maken. Mijnheer de minister, ik meen dat de uitvoeringsbesluiten deze rol ook in zeker mate kunnen beklemtonen.

Een vierde aspect, via de communicatieve planning met gebruikers, kinderen en jongeren, het plaatselijk jeugdwerk en eventuele experts moet een jeugdwerkbeleidsplan worden ontwikkeld op maat van de gemeente en op maat ook van de lokale realiteit.

Men kan van een echte innovatie spreken omdat de kinderen het recht op inspraak gegarandeerd wordt. Deze communicatieve planning mag niet louter adviserend zijn.

Tenslotte mag men de financiële inbreng van het decreet niet onderschatten. Dankzij de financiële inbreng kan men de dynamiek op gang brengen en nieuwe initiatieven nemen.

Dit decreet introduceert het denken in functies. Het jeugdwerk wordt niet langer onderverdeeld in werkvormen maar moet op het terrein een gekozen functie waarmaken. Op die manier gaat men niet alleen in tegen de verkokering maar bevordert men ook een flexibele evolutie van het jeugdwerk.

Ik wil nog even blijven stilstaan bij de concrete uitvoering van het decreet. De uitvoering van het gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan staat centraal en is een wezenlijke voorwaarde voor het welslagen van dit voorstel. Dit plan moet essentiële informatie bevatten zoals de beschrijving van de uitgangssituatie, de doelstellingen die men nastreeft, de omkadering in een ruimer jeugdbeleid, de overzichtelijke financiële planning, de beschrijving van de gevolgde inspraakprocedure en de eventuele samenwerkingsverbanden men andere gemeenten. Men moet dit plan aan de Vlaamse Executieve voorleggen. De gemeente heeft, na positief advies, recht op subsidiëring. Het begeleidend advies is noodzakelijk om tot

Peeters

een coherent beleid te komen en vernieuwend te werken. Men trekt 550 miljoen frank uit om het decreet uit te voeren. Ik wil de minister en de Vlaamse Executieve danken omdat zij de berekening die de initiatiefnemers gemaakt hebben, ten volle willen respecteren en op die manier maximale kansen op het welslagen van dit decreet waarborgen.

Na de aftrek voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de verdeling van 75 percent a rato van het aantal jongeren, heeft men een belangrijke prioriteit gesteld die een bijzondere bijdrage mogelijk maakt. Als initiatiefnemers zijn wij van mening dat wij, in een eerste fase, deze prioriteit zelf moeten vastleggen. Onze prioriteit gaat naar de maatschappelijk achtergestelde groepen en jongeren in de samenleving. De invoering van dit decreet zal heel wat verandering brengen in het jeugdwerklandschap. Men zal een intensieve informatiesensibiliserings- en vormingscampagne moeten opzetten om de gemeentebesturen, de jeugdwerking en de gemeentelijke jeugdleden te bereiken. Een stuurgroep, samengesteld uit alle betrokken partners, moet deze begeleidingsactie opzetten. De bevoegde administratie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vereniging van Steden en Gemeenten, de Jeugdraad en de indieners moeten samen met de minister werk maken van de eerste versie van de uitvoeringsbesluiten. De optimale uitvoering van dit decreet wordt door de deskundige inbreng van de betrokken partijen gegarandeerd. De toezegging van de minister dat de verschillende partners zullen worden geraadpleegd bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten, is zeer positief. Ik stel voor dat men na vier jaar een evaluatie maakt om een eventuele bijsturing mogelijk te maken. Ik ben van mening dat dit evaluatievoorstel ook de algemene goedkeuring zal wegdragen.

Tot slot wil ik nog zeggen dat voor dit decreet een positieve samenwerking tussen de verschillende overheidsniveaus en tussen de verschillende partners noodzakelijk is. Daar-

bij hoort ook respect voor elkaars identiteit en kunnen.

Dit is niet altijd evident en het wantrouwen bestaat. Het jeugdwerk is echter overtuigd van deze noodzaak wil de uitvoering van het decreet enige kans op slagen hebben. De Jeugdraad zal in de toekomst dan ook werken aan een Charter tot Samenwerking dat door elk jeugdinitiatief zal kunnen worden onderschreven en dat samenwerking en wederzijds respect moet waarborgen.

Collega's, de samenwerking tussen een aantal parlementsliden voor dit voorstel van decreet is optimaal geweest. De samenwerking tussen de minister en de leden van de Vlaamse Raad was uitstekend. De betrokkenheid van het bestuur voor Jeugdwerk en van de Vereniging van Steden en Gemeenten was zeer groot. Ook de inzet van al degenen die op het terrein actief waren, is een hele ervaring geweest. Wij hebben dat tijdens de trefdagen ondervonden. Er was heel veel belangstelling om dit voorstel van decreet maximale kansen te geven.

Ik heb in het begin gezegd dat het een les van geschiedenis in geduld en in samenwerking was. Met dit voorstel moeten wij dit geduld nu ook belonen en het op geen enkele manier hypothekeren.

Ik hoop dat wij de samenwerking, die er tot op heden is geweest, met respect voor de ideologische en filosofische overtuiging van elkeen, kunnen voortzetten.

Niet alleen ik, maar ook anderen hebben ervaren dat de jongeren inderdaad zeer sterk appreciëren dat politici en politieke partijen kunnen samenwerken om het jeugdwerk extra kansen te geven.

Wij steunen dit voorstel van decreet dan ook van ganser harte.

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wens zeer kort te reageren op wat de vorige spreker heeft gezegd en zeker op

zijn sneer in verband met het niet aanwezig zijn in de commissie.

Ik neem inderdaad geen deel aan de werkzaamheden van elke commissie in deze Vlaamse Raad. Ik neem aan dat de spreker wel deelneemt aan elke commissie in de Vlaamse Raad en dat hij mij verwijten mag maken inzake mijn afwezigheid in de commissie.

Het Vlaams Blok heeft afgevaardigden in de verschillende commissies. Het is duidelijk dat ik hen consulteer alvorens een standpunt in te nemen over een materie die in een andere commissie, dan degene waarin ik zitting heb, werd behandeld.

Mijn tweede opmerking houdt verband met het voorstel van decreet waarover ik heb gesproken. Mijn voorstel van decreet werd vorig jaar ingediend en is op een volledig geregelde wijze, zoals het hoort, naar de bewuste commissie verwezen.

Indien het onontvankelijk is verklaard zonder dat ik de kans kreeg om het te verdedigen, dan ligt het inderdaad in de lade van de commissie. Indien niet, dan is het de verantwoordelijkheid van de voorzitter van die commissie om de volgorde van behandeling van de voorstellen te bepalen, tenzij hij meent dat de politieke beïnvloeding belangrijker is dan de inhoud van de voorstellen.

Dat wil ik echter niet denken. Ik neem dus aan dat het zijn verantwoordelijkheid is, en niet die van de indiener, om de volgorde van behandeling te bepalen. Ik denk dus dat, na mijn formele vraag tijdens mijn uiteenzetting, het bewuste voorstel van decreet aangaande de kamphuizen in behandeling zal worden genomen.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit voorstel van decreet houdt volledig verband met de jeugd en het jeugdwerk. Veel politici, vooral op het gemeentelijke vlak, nemen daar een nogal dubbelzinnige houding aan.

Barbé

Enerzijds gaat het hier vaak om een goedkope en gemakkelijke kinderopvang of om hulpjes voor een of andere bedelactie. Anderzijds krijgt het jeugdwerk te weinig ondersteuning. Van zodra het om een progressieve of een alternatieve vorm gaat, wordt dat vrij vlug met enig wantrouwen bekeken en vraagt men zich af wat men zoal uitspookt.

Het jeugdwerk borrelt van creativiteit, wat nog al te vaak als een bedreiging wordt beschouwd, terwijl voor ons — en blijkbaar ook voor een grote meerderheid in deze Raad — jeugdwerk en jeugdbeleid inderdaad zeer belangrijk zijn.

Het voorstel van decreet dat vandaag wordt besproken, handelt in feite over centralisatie en decentralisatie. Deze discussie is reeds ongeveer twintig jaar aan de gang en eindelijk wordt nu toch een belangrijke bladzijde omgedraaid.

Het voorstel van decreet heeft mijns inziens twee positieve punten.

Ten eerste, het getuigt van een betere kijk op centralisatie en decentralisatie. Het beoogt een samenwerking tussen de verschillende besturen. Er wordt niet langer een afwachting houding aangenomen van het ene bestuur ten aanzien van een ander bestuur.

Ten tweede, er komt uiteindelijk de lang gevraagde verhoging van het budget ten belope van 550 miljoen frank. Er kan misschien worden betreurd dat deze verhoging via een decreet moest tot stand komen na een lange discussie, en niet echt als een beleidskeuze binnen de jaarlijkse begroting. In ieder geval is de verhoging van de middelen aanzienlijk en ik denk dat velen daarmee gelukkig zijn.

Wij hebben echter ook nog een aantal bedenkingen.

Ten eerste, het ontbreken van een algemeen kader en een kijk op jeugd, jeugdbeleid, jeugdwerk- en jeugdwelzijnsbeleid. Jeugdwerk wordt als een eiland uit dit geheel gelicht, maar

jeugdwerk heeft uiteraard met nog veel meer te maken. Het argument dat het nu snel moest gaan, is niet afdoend. Ik kan deze redenering aanvaarden, maar betreur toch dat het algemene beleidskader en een algemene kijk op jeugd en jeugdwerk nog te weinig aanwezig is.

Tweede bedenking. Dit voorstel gaat uit van een bijna ideale democratische discussie en besluitvorming op gemeentelijk vlak. Inderdaad, daarmee staat of valt het decreet. Er wordt heel wat interesse, discussiecultuur, openheid en inlevingsvermogen van de plaatselijke betrokkenen verwacht, zowel van politici als van de betrokken ambtenaren. In sommige gemeenten is dit mogelijk, in heel wat andere niet. Inderdaad, de goede besluitvorming is niet altijd aanwezig. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het Economische Impulsfonds, een fonds dat aan bepaalde gemeenten in Vlaanderen honderden miljoenen frank uitdeelt. In een aantal streken is daaromtrent geen of amper discussie en worden de ter beschikking gestelde middelen niet helemaal gebruikt. Dit voorbeeld is in feite niet helemaal te vergelijken, maar het zegt toch iets over de mentaliteit.

De achterliggende visie is nogal optimistisch. Op de trefdagen georganiseerd door de Vlaamse Jeugdraad en Virus was dit een veelgehoorde kritiek.

Onze vraag aan de regering is waar de versterking blijft van de gemeentelijke democratie, de herwaardering van de gemeenteraad, de nieuwe samenwerking tussen de Vlaamse regering en de gemeenten? Dit alles is nodig voor het welslagen van het decreet.

Ik wens nog een paar bijkomende opmerkingen te maken.

De uitvoeringsbesluiten zijn enorm belangrijk. Het is alvast positief dat de minister heeft toegezegd de inhoud in de commissie ten gronde te bespreken.

Heden ten dage is de jeugd zeer mobiel. Gemeentegrenzen zijn nauwelijks bekend, letterlijk en figuurlijk.

Bijgevolg vind ik het belang van gemeentegrensoverschrijdende initiatieven zeer belangrijk. Het decreet is gelukkig in die zin geamendeerd. Ik hoop dat hier verder wordt rekening mee gehouden bij de verdere uitwerking van het decreet.

In de commissie voor Cultuur werd ook aandacht besteed aan de procedure inzake het jeugdwerkbeleidplan. Volgens het voorstel moet het plan eerst door de administratie worden goedgekeurd en daarna door de gemeenteraad.

Ik vrees echter dat een aantal gemeenten dit zullen misbruiken als zijnde een stempel van Brussel die alles regelt en discussies overbodig maakt, terwijl de fundamentele democratische discussie op niveau van de gemeenteraad precies het essentiële punt is van dit voorstel. Via deze discussie zou immers meer aandacht kunnen worden geschonken aan bepaalde functies in het jeugdwerkbeleid die niet aan bod kwamen.

Tot slot, mijnheer de minister, de manier waarop u samenwerkte met de Vlaamse Raad en met de betrokken groepen en gemeenten dwingt alleszins respect af. Een aantal van uw collega's kunnen hieruit vast en zeker nog iets leren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u zal wellicht hebben gehoord dat de heer Peeters zei dat wij startten met vier voorstellen van decreet, maar dat een consensus werd bereikt tussen slechts drie partijen.

Een partij heeft dus afgehaakt en dat was de VLD. Wij hebben een voorstel van decreet ingediend om het debat inzake decentralisatie van het jeugdbeleid naar voren te brengen. Immers op een bepaald ogenblik stelden wij vast dat alles eerder verliep in de richting van wat wij noemen een veredeld subsidiereglement.

Zowel tijdens het debat als vandaag worden hoogdravende woorden uitgesproken, maar indien men de za-

Denys

ken analyseert en nuchter beschouwt dan komt het er alleen op neer een hogere instantie te creëren die een subsidiereglement voor gemeenten voorschrijft, bepalend op welke wijze jeugdorganisaties een bij komende betoelaging kunnen bekomen. Dat is volgens mij de inhoud van het voorstel van decreet. In dat voorstel is helemaal geen sprake van jeugdbeleid. Er wordt alleen maar vermeld in welk geval men recht heeft op subsidies. Weliswaar worden er een aantal voorwaarden gesteld, waarmee ik het gedeeltelijk eens ben, maar daarbuiten wordt met geen woord gerept van de opvatting noch van de organisatie van het jeugdbeleid.

De heer M. Van Peel : Mijnheer Denys, ik wist dat u er ter zake een andere visie op *nahield*, al mocht ik tot mijn vreugde vaststellen dat uw collega zich in de commissie heeft onthouden.

U stelt de zaken echter helemaal verkeerd voor. Het voorstel van decreet handelt over de belangrijke functies van jeugdwerk, de wijze van samenwerking tussen de overheid en de jeugdsector en welke functies al dan niet in aanmerking komen voor betoelaging. Het voorstel van decreet gaat er precies van uit dat de Vlaamse Gemeenschap wil afstappen van het huidige systeem, met name een gedetailleerd subsidiereglement voor elke functie.

Mijnheer Denys, u heeft het recht uw eigen mening te hebben, maar u mag de feiten niet verdraaien. De zaken lopen immers in de tegenovergestelde richting van wat u voorstelt.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Peel, uw toelichting beklemtoont precies wat ik daarnet zei. Het is inderdaad vrij gemakkelijk om betoelagingen te bekomen en het huidige subsidiereglement is minder soepel, maar toch blijft het een veredeld subsidiereglement. Daarom heeft onze fractie zich onthouden. De stap die u ondernam, gaat meer in de goede richting dan vroeger, maar uiteindelijk wordt er slechts gepraat over de voorwaarden waarop jeugdverenigin-

gen op gemeentelijk vlak subsidies kunnen bekomen.

Ik zal nu even uitleggen wat wij hadden gewent.

De heer M. Van Peel : Mijnheer Denys, kan u mij precies uitleggen wat in het voorstel van decreet wordt vermeld ?

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vind het jammer dat ik voortdurend wordt onderbroken en niet eens de kans krijg om uit te leggen wat wij ter zake hadden gewent.

Bovendien vatten heel wat collega's dit debat aan met vooroordelen : zij menen op voorhand reeds te weten wat ik zal zeggen en wat ik wens aangaande deze aangelegenheid.

Ik vind het een begin van een nieuwe politieke cultuur eerst te luisteren wat de anderen willen en daarna pas kritiek te geven. Iemand op voorhand een mening in de schoenen schuiven, past niet. (*Protest bij de heer Van Grembergen*)

Mijnheer Van Grembergen, u hebt het debat dat werd gevoerd, niet meegemaakt ; wij daarentegen wel, in de beginfase toch. Ik geef grif toe dat wij hebben afgehaakt, omdat het debat niet fundamenteel genoeg werd gevoerd. Wat wilden wij ? (*Protest bij mevrouw Leysen*)

Mevrouw Leysen, u zou er goed aan doen eens opnieuw het voorstel van decreet te lezen dat door ons werd ingediend.

Mevrouw A. Leysen : Ik heb het heel goed gelezen !

De heer A. Denys : In dit voorstel wordt bepaald dat de subsidies die vanuit de Vlaamse Gemeenschap worden toegewezen aan het jeugdbeleid, voor het grootste deel naar de landelijke organisaties gaan. Het kleinste deel ervan gaat naar *degenen* die het werk doen op het terrein, de vrijwilligers.

Waar men het over de vrijwilligers heeft, vermengt men steeds te veel op dit vlak. De vrijwilligers zijn *degenen* die het doen in de lokale jeugdorganisaties. Als wij de subsidiepot

zoals hier voorgesteld bekijken, stellen wij vast dat het grootste gedeelte nog altijd wordt toegekend aan de zogenaamde landelijke organisaties.

Ons voorstel hield een echte decentralisatie in : de gelden zouden niet langer via de landelijke organisaties worden verdeeld, maar zouden integraal gaan naar *degenen* die het op het terrein waar maken, de vrijwilligers. Dit zou geen bijkomende kosten vereisen. Als ik de lokale *chiro* uit mijn gemeente zie, stel ik vast dat die alleen een gemeentelijke toelage krijgt. Van het geld dat aan de landelijke jeugdorganisatie wordt toegewezen, ziet men daar niks. Dat zijn de feiten.

Ik stel vast dat, waar men spreekt van verzuiling in het jeugdwerk, die zeker niet aan de basis bestaat. Daar kan men zelfs spreken van een mentale ontzuiling. Er is echter wel verzuiling op het vlak van de landelijke organisaties, waar de vrijgestelden huizen, de professionelen, *degenen* die leven van de subsidies. Daar is de verzuiling nog aanwezig. Een fundamentele aanpak zou erin bestaan hebben de subsidiestroom rechtstreeks te laten vloeien naar *degenen* die het op het terrein moeten doen. Dat ware essentieel geweest. Mijnheer de minister, de mentale ontzuiling aan de basis is iets dat moet worden gestimuleerd.

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, daarover gaat het nu juist niet. Wij hebben het hier over een decreet dat het lokale jeugdwerkbeleid betreft. U begint een discussie over een heel andere materie, die thans niet aan de orde is.

De heer A. Denys : U probeert verarring te zaaien ! Wij wilden een fundamentele discussie, niet een bijkomende subsidie op het niveau van de gemeenten. Fundamenteel wilden wij dat het geld dat voor het jeugdbeleid is bestemd, rechtstreeks en volledig naar de gemeenten zou gaan in plaats van, in grote mate, naar de landelijke organisaties. Hierdoor zouden die grote landelijke organisaties worden verplicht zich naar die lokale basisafdelingen te wenden, in plaats van zoals thans te proberen via

Denys

politieke lobbying — wij weten dat toch allen ! aan betoelaging te komen. Dat is het grote verschil : het verleggen van de subsidiestroom naar de basis, naar **degenen** die het op het terrein moeten doen, weg van de professionele vrijgestelden die functioneren in het kader van hun organisatie.

Minister H. Weckx : Het is al te gemakkelijk af te haken en niet aan de discussies deel te nemen, om vervolgens bij de algemene bespreking de tribune te bestijgen en een karikatuur te maken van wat wordt voorgesteld. Dit kan niet ! Dit is geen goed parlementair werk !

De heer A. Denys : Mijnheer Weckx, antwoord eens ten gronde op mijn opmerkingen ! Waarom heeft men deze zaak niet fundamenteel durven aanpakken ? Waarom heeft men niet durven vragen hoe de taken moeten worden verdeeld, wie zich met jeugdbeleid moeten bezig houden ? Zijn dat alle niveaus, of is dat een taak voor de gemeente alleen ? Onze keuze is duidelijk : het bestuur dat het dichtst bij de burger staat, waar dus het jeugdwerk gebeurt, is de gemeente. Als men daar de conclusies uit trekt, moet men durven zeggen dat dit groot pak van 500 tot 600 miljoen frank dat wordt toegekend aan de landelijke jeugdorganisaties, die geen contact met de gemeentelijke basiswerking hebben, moet gaan naar de jeugd zelf.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers : Mijnheer Denys, u spreekt inderdaad over twee verschillende soorten van budgetten.

Waar u het heeft over het budget van het landelijke jeugdwerk, brengt u dat volledig onder de noemer van de organisaties en de topstructuren van die bewegingen.

Dat is zeker niet juist. U moet weten dat dit budget voor het overgrote deel gaat naar de jeugddiensten die rechtstreeks met jongeren werken en niet naar diegene die via afgeleide structuren werken. Slechts een klein

deel van het globale budget voor landelijk jeugdwerk gaat naar structuren van organisaties of federaties.

Ten tweede, vindt u dat het geld naar de lokale kernen moet gaan. In dit verband haalt u het voorbeeld aan van de plaatselijke Chiro die van de Vlaamse regering geen geld heeft gekregen. Als dat zo is, heeft die Chiro zijn werk niet goed gedaan. De Vlaamse regering stelt wel degelijk middelen ter beschikking voor de plaatselijke Chirowerking. Dat geld wordt nu rechtstreeks naar de gemeentebesturen overgeheveld. Die plaatselijke Chiro of het plaatselijke jeugdhuis of speelplein moeten — door het organiseren van cursussen voor kadervorming of door het verspreiden van tijdschriften waarin een aantal methodieken en technieken worden toegelicht door hun bovenstructuren — uitgerust worden met een zekere mate van kwaliteitsbewaking.

De heer A. Denys : Mijnheer Lauwers, fundamenteel zegt u dus dat de verenigingen een taak hebben. Ik vind dat ook, maar het is niet de taak van politici om de opdrachten van de landelijke organisaties vast te stellen. De lokale afdelingen moeten dat zelf doen. Als u hen al het geld geeft, zullen zij wel beslissen of ze een bijdrage voor vorming via de landelijke organisaties willen betalen. Dit is natuurlijk een heel andere mentaliteit. Zij die vorming geven en professioneel vrijgesteld zijn, moeten zich dan wenden tot de basis, het terrein waarop alles gebeurt.

De heer H. Lauwers : Mijnheer Denys, als u die lijn doortrekt, zegt u dat het hele budget voor onderwijs aan de ouders moet worden gegeven en dat er dan wel onderwijs zal worden georganiseerd.

De heer A. Denys : Er bestaat een fundamenteel meningsverschil. De VLD heeft vertrouwen in de lokale basis en in het individu. U vindt echter dat de overheid moet bepalen waar het geld naartoe gaat. De praktijk toont aan dat er aan de basis in het jeugdwerk een totale mentale ontzuiling bestaat. In mijn eigen gemeente organiseerden wij een libe-

raal jeugdatelier. Op zaterdag kwamen de monitoren van Chiro en KSA bij ons meehelpen. Op zondag gingen onze mensen dan helpen bij Chiro en KSA. Aan de basis bestaat er een grensoverschrijdende werking, daar tellen de vrienden en het project. Als men het echter hogerop gaat bekijken, in de landelijke organisaties, stelt men vast dat iedereen in zijn eigen hokje blijft zitten om de subsidies te krijgen. Dat fundamenteel debat heeft men hier niet durven voeren. Het blijft een subsidiereglement, dat weliswaar beter is dan vroeger. Wij zullen dan ook niet tegen stemmen maar ons onthouden. Collega's, het echte fundamentele debat is mislukt en wordt niet betrokken bij dit voorstel van decreet.

De voorzitter : Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : Mijnheer Denys, u weet toch nog wel op welke wijze uw voorstel plaatselijk in het jeugdwerk werd beoordeeld. Het werd niet op een enthousiaste manier onthaald als een vernieuwende idee of een vernieuwende dynamiek in het jeugdwerk.

De heer A. Denys : Het ging daarbij om de adviesraden, die geen vernieuwing willen. Wij wensen echter een vernieuwing ten gronde.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, misschien verwacht u van mij als mede-indiener van dit voorstel dat ik mij zal geroepen voelen om nogmaals en omstandig uiteen te zetten wat de redenen voor de totstandkoming van dit voorstel en het belang voor en de impact ervan op de kwaliteit van het jeugdwerk zijn.

Welnu, ik ga dat niet doen, omdat ik best kan verwijzen naar zowel de toelichting bij het voorstel van decreet en het schriftelijk en mondeling verslag, als naar de pleidooien van de vorige sprekers, en vooral naar de reacties op het terrein zelf. Velen onder ons zijn ongetwijfeld ten over-

Lauwers

vloede bestookt door briefschrijfac- ties ter zake van betrokkenen. Overigens kan ik ten slotte — zoals de heer Van Peel terecht opmerkte — refereren naar de twintig jaar lange discussie die in allerhande tijdschriften en gespecialiseerde kringen over dit onderwerp is gevoerd.

Ik zal dus vrij bondig zijn, maar de beperktheid van mijn uiteenzetting is wèl omgekeerd evenredig met het belang dat ik eraan hecht.

Ik onderschrijf uiteraard de uitspraken van de heren Van Peel en Leo Peeters. Nochtans moet ik in wezen ook de heer Barbé bijtreden wat zijn randbemerkingen betreft. Hier is inderdaad gepoogd om, zonder al te regulerend te werken, mijnheer Denys, aan de behoefte van intergemeentelijke samenwerking tegemoet te komen in de concretisering van het jeugdwerkbeleidsplan, bovengemeentelijke samenwerking die overigens expliciet in de uitvoeringsbesluiten wordt vermeld.

Het plan zal bovendien voor de administratie en de inspectie, die een belangrijke nieuwe rol toebedeeld krijgen, namelijk de controle van het beleidsplan, een handig instrument zijn : ik verwacht dat de controlerende, beoordelende en adviserende taak van de administratie inzake de jeugdwerkbeleidsplannen de bovengemeentelijke samenwerking zal stimuleren.

Aan de heer Verreycken kan ik het volgende zeggen. Er werden onlangs een aantal betrekkingen voor inspecteurs vacant verklaard. Deze ambtenaren zullen een heel andere opdracht hebben door de nieuwe taken van hun functie en dus moeten kunnen omgaan met jeugdwerkbeleidsplannen.

Voorts heeft hij een opmerking gemaakt in verband met de kwaliteit van de kamphuizen en verwezen naar zijn voorstel van decreet ter zake. Ik laat hem opmerken dat onderhavige tekst geen specifieke regeling ter zake bevat. Er wordt wèl voorzien in de mogelijkheid om middelen, gel-

den voor de verbetering van die kwaliteit ter beschikking te stellen.

Ik herinner hem er overigens aan dat wij destijds bij de bespreking van het decreet op de logiesverstreckende bedrijven daaraan heeft de Vlaamse Raad een lang debat vóór de zomervakantie van 1990 besteed — uiteindelijk van oordeel waren dat daarin de kamphuizen niet moesten worden opgenomen omdat anders de reglementering op het toerisme erop van toepassing zou zijn, terwijl de vereisten voor kamphuizen niet dezelfde kunnen zijn als voor toeristische infrastructuur.

Daarna hebben de Vlaamse Jeugd- draad, de algemene dienst voor jeugdtoerisme en het bestuur voor Jeugdwerk het initiatief genomen om gezamenlijk aan de tafel te gaan zitten en na te gaan welke plaatselijke reglementering een goed model zou kunnen zijn dat voldoet aan de veiligheids- en volksgezondheidsnormen voor de infrastructuur. In dat model blijven de burgemeesters verantwoordelijk voor de beoordeling van de kwaliteit, de brandveiligheid en dergelijke. Ik meen overigens te weten dat er bij het kortelings te verschijnen repertorium van kamphuizen, dat zoals u weet op geregelde tijdstippen samen met een kwaliteitsbeoordeling wordt gepubliceerd, ook een model van politiereglement voor gemeentebesturen wordt aangereikt. In die zin is men intussen reeds tegemoetgekomen aan de door de heer Verreycken aangekaarte verzuchtingen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet blijven stilstaan bij de interne kwaliteiten en regelingen van dit voorstel van decreet, maar enkel wijzen op de grotere draagwijdte ervan inzake cultuurbeleid in het algemeen.

Mijnheer Denys, ik meen dat — en hier kom ik enigszins op uw terrein — dit veel meer is dan een subsidiëringdecreet. Dit voorstel van decreet bevat een aantal kenmerken die wezenlijk een bepaalde vorm van cultuurbeleid voorstaan. Zeer uitdrukkelijk wordt de complementariteit van de verschillende bestuursniveaus

verwerkt in een soort convenant tussen de Vlaamse overheid en de gemeentebesturen. Bij mijn weten is dit het eerste echte decentralisatie-decreet van de Vlaamse Raad — en de heer Barbé heeft er terecht op gewezen — dat niet zonder meer materies volledig van het ene naar het andere niveau overhevelt, maar dat een complementariteit tussen de verschillende bestuursniveaus inbouwt. Dit betekent dus dat er door de Vlaamse Gemeenschap een kader wordt gecreëerd en dat er ter plaatse een grote invullingsruimte is.

Mijns inziens is dit een zinvolle manier van decentralisatie en van complementariteit. Dit is een nieuw begrip dat ter zake wordt ingevoerd. Ook wordt voor het eerst in het cultuurbeleid in Vlaanderen in een decreet de notie communicatieve planning opgenomen. Dit is het samenspel tussen overheid, het vrije initiatief en de sector ter plaatse. Dit gebeurt via het beleidsplan en ook via de inspraak die zeker geen franje is, maar zeer elementair als voorwaarde wordt ingeschreven en in de procedures zeer nadrukkelijk wordt bewaakt. Bovendien houdt dit ook een herwaardering in van plaatselijke jeugd- raden, die soms, net als vele culturele raden, op een laag pitje draaien. Precies door het overhevelen van deze materie en van deze bevoegdheid krijgen zij een veel grotere invloed en impact op het plaatselijk jeugd- beleid.

Mijnheer Barbé, u zegt — wellicht terecht — dat niet alle gemeenten daarvoor klaar zullen zijn. Dit voorstel van decreet voorziet nog voldoende in overgangperiodes opdat een aantal gemeenten eventueel de nodige achterstand kunnen inlopen, maar de facto is het een beloning van de gemeentebesturen die misschien al gedurende tien of vijftien jaar effectief een jeugd- beleid hebben gevoerd, onder meer door middel van gemeentelijke jeugddiensten, door het aanstellen van gemeentelijke jeugdconsulenten, waardoor zij een stap voor zijn. Inderdaad, deze gemeenten zullen veel sneller tot hun eerste jeugdwerkbeleidsplan komen maar, mijns inziens, is dit een terechte beloning

Lauwers

voor die gemeentebesturen. Toch krijgen de andere gemeenten nog de kans bij te benen.

Een andere nieuwigheid waar collega Van Peel heeft naar verwezen, is de afwezigheid van het bewuste artikel binnen de perken van het begrotingskrediet. Rechtszekerheid en een engagement van de politieke overheid worden, via de 550 miljoen frank — het grote symbool — in het decreet ingeschreven.

Ik dank uitdrukkelijk de minister voor het feit dat hij de eigenzinnige ideeën van een aantal parlementsleden in de Vlaamse regering heeft hard gemaakt en omdat hij erin geslaagd is zijn collega's te overtuigen, weliswaar mits compensaties op andere begrotingen — maar, ook dat is een goede begrotingstechniek — om de 550 miljoen frank in het decreet te behouden.

Dit samenspel is niet alleen gunstig voor dit decreet, maar dit zou langzamerhand ook moeten gelden voor alle decreten in de culturele sector. Ik besef wel dat dit niet van vandaag naar morgen kan.

Een volgende nieuwigheid — en ook hier ga ik in op wat de heer Barbé heeft gezegd — is dat het over jeugdwerk gaat, wat slechts een beperkte sector is van de totaliteit van het jeugdbeleid. Dat is juist.

Dit is echter tijdens deze regeerperiode de tweede poging van dit parlement om werk te maken van de integratie van het jeugdbeleid.

Eerst was er de oprichting van de interdepartementale cel voor het jeugdbeleid in de administratie en de eventuele samenwerking met de betrokken kabinetten om tot een globaler zicht op het jeugdwerk te komen.

Ten tweede, wordt in dit decreet en ook in de uitvoeringsbesluiten ingeschreven dat het jeugdwerkbeleid moet passen in het globaal door de gemeente gevoerde jeugdwerkbeleid.

Ik wil ook wijzen op de achtste func-

tie die in de definitie van het jeugdwerk in artikel 4 wordt beschreven : zij legt de link met het jeugdwerk en slaat bruggen tussen jeugdwerk, sociaal-cultureel werk en jeugdwerk. Al deze activiteiten spelen zich in eenzelfde schemerzone af.

In dit decreet wordt ook overgestapt van het model van werksorten naar het model van functies. Deze nieuwe, dynamische manier van decreetgeven, biedt veel meer ruimte aan de gemeentebesturen om in te spelen op nieuwe behoeften. Zowel de vrees van de Katholieke Jeugdraad als die van de jeugdhuisen is naar mijn gevoel overbodig.

De Katholieke Jeugdraad vreest dat de meer traditionele — in de goede zin van het woord — jeugdwerkvormen, de zogenaamde jeugdbewegingen, in verdrukking zouden komen ten overstaan van andere nieuwe initiatieven. Dit is volgens mij niet het geval, ten minste zo lang de plaatselijke initiatieven hun eigen intrinsieke waarde blijven bewijzen. Al is dat voor mij geen heilig huisje ; ik beweert niet dat elke plaatselijke afdeling van de grote jeugdbewegingen beantwoordt aan de verwachtingen.

Ook de vrees van een aantal jeugdhuisen als zou dit decreet op maat van het meer traditionele jeugdwerk zijn geschreven, is ongegrond. Ik wil uitdrukkelijk zeggen dat de tegenstelling tussen het zogenaamde katholieke en het zogenaamde niet-katholieke jeugdwerk, die sinds de jaren zeventig in de Vlaamse Raad wordt aangevoeld, met dit decreet wordt overstegen. Een oud struikelblok wordt uit de weg geruimd.

De heer Leo Peeters — ere wie ere toekomt — heeft als sociaal-democraat de moed gehad om samen met drie gewezen nationale scouts- en gidsenleiders één decreet voor te bereiden.

Dit klinkt nu heel gewoon. Maar het is heel lang anders geweest en we hebben moeten wachten tot in 1992, tot dit kon. Misschien is het niet toevallig een jonge generatie van parlementsleden die de brug heeft geslagen.

Bij het tot stand komen van dit decreet zijn er geen winnaars en geen verliezers. Dit decreet is op niemand's maat gesneden en is niet geschreven tegen een bepaald werkveld, ook niet dat van de kansarme of dat van de werkende jongeren. Zij zijn bevreesd in die lokale gemeentebesturen onvoldoende aan hun trekken te kunnen komen.

Maar de achtste functie van het vormingswerk voor jongeren, de algemene middelen, verhoogd met de 25 percent, het vastleggen van de prioriteiten voor vier jaar, de overgangsmaatregelen en de beveiliging van professionele werkrachten zijn even veel garanties voor de werking met deze laatste twee doelgroepen en maken een eigen decreet overbodig.

Elke sector en elk werkveld geven uiteraard de voorkeur aan een eigen decreet, maar dit gaat in tegen de filosofie van de decentralisatie. Zulke specifieke decreten zijn niet noodzakelijk voor het voortbestaan van deze organisaties. Zij kunnen hun werking in deze decentralisatie inpassen, zij het dat sommigen ervan in aanmerking zouden kunnen komen voor het aangekondigde regionale luik van het landelijk jeugdwerk.

Dan wil ik nog een laatste punt benadrukken. Nog nooit was de betrokkenheid en de inspraak van de actoren — de heren Peeters en Van Peel hebben het ook al gezegd — zo groot als bij de totstandkoming van dit voorstel. Iedereen die over dit onderwerp iets te zeggen heeft, werd erbij betrokken : de federaties, de administratie, De Wakkere Burger, de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten, de Vereniging van Vlaamse Jeugdconsulenten, de Jeugdraad evenals de verschillende koepels die het voorstel actief hebben gesteund naar het eigen werkveld toe ; denk maar aan de trefdagen. Bovendien konden we ook rekenen op de steun van het kabinet van de minister.

In samenwerking met de Koning Boudewijnstichting lopen er al tien proefprojecten op basis waarvan de uitvoeringsbesluiten zullen kunnen worden ingevuld. Zelden is een de-

Lauwers

creet zo goed voorbereid en uitgepraat voor het aan de plenaire vergadering wordt voorgelegd. Het kan een voorbeeld zijn, zoals de heer Barbé — een onverdachte bron zei voor wat ook op andere terreinen zou moeten kunnen. Wij durven ook hopen dat er bij het tot stand komen van de uitvoeringsbesluiten evenveel inspraak mogelijk zal zijn en gelet op de consensus die rond dit voorstel bestaat, menen wij dat deze hoop niet ijdel is. De minister heeft al toegezegd dat onze commissie zal gehoord worden, maar wij wijzen hem er terloops op dat ook de Vlaamse Jeugd-raad vragende partij is.

Net als de andere indieners van het voorstel voel ik mij vandaag een beetje blij en een beetje fier. Het gebeurt namelijk niet alle dagen dat een voorstel het tot decreet brengt. Ik hoop verder dat met dit decreet een kwalitatief hoogstaand plaatselijk jeugdbeleid tot stand komt, dat een ontmoetingsplaats creëert tussen gemotiveerde en geëngageerde jongeren en de politiek. Dit decreet betekent inderdaad voor plaatselijke politici een enorme uitdaging : het houdt namelijk een unieke kans in om jongeren weer te laten geloven in politiek en democratie via participatie. Als we dit neveneffect bereiken — en al was het maar in de helft van de 308 gemeenten en in Brussel — dan zullen we allen samen met de minister, en vaak in stilte, wezenlijk werk hebben geleverd. **(Applaus op verschillende banken)**

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de eerste helft van de jaren zeventig na het verwerven van de Vlaamse cultuurautonomie kwamen vrij vlug belangrijke decreten tot stand. Het decreet van 22 januari 1975 inzake het landelijk georganiseerd jeugdwerk was daar één van.

Op dat ogenblik leefde zowel bij de politieke verantwoordelijken als bij de Nederlandstalige Jeugdraad de overtuiging dat de volgende stap een

decretale regeling voor het lokale jeugdwerk was, en dat dit slechts een kwestie van enkele maanden diende te zijn.

Afgezien van een regeling op 27 november 1984 voor een gedeelte van het lokale jeugdwerk via het decreet vakantiespeelpleinwerk en jeugd-vakanties, heeft het lokale jeugdwerk tot vandaag moeten wachten op deze decretale onderbouw.

Dit decreet kwam tot stand via een parlementair initiatief waaraan ik in overeenstemming met het Vlaams regeerakkoord van bij het begin mijn volle steun heb verleend. Ik dank de initiatiefnemers van het decreet omdat ze dit expliciet hebben vermeld.

Op mijn aandringen heeft de Vlaamse regering ingestemd met dit voorstel van decreet en heeft zij het noodzakelijke budget van 550 miljoen frank vrijgemaakt vanaf het begrotingsjaar 1995.

Het debat dat hierover in de Vlaamse regering werd gevoerd, was niet gemakkelijk maar heeft uiteindelijk tot een consensus geleid. Ik kan u verzekeren dat weinig voorstellen of ontwerpen zo grondig werden besproken door de Vlaamse regering als dit voorstel van decreet, niet in het minst omdat in de culturele sector een gewoonte werd doorbroken en voor het eerst in een cultureel decreet een bedrag werd ingeschreven.

De Vlaamse regering heeft wel gevraagd dat de indieners van het decreet en de commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad een grondige bespreking aan het voorstel van decreet zouden besteden, in de eerste plaats met betrekking tot de 'overgangsmaatregelen'. De amendementen van de auteurs hebben ertoe geleid dat er een gepaste regeling werd gevonden. Er moet maximaal aandacht worden besteed aan het verzekeren van de loonsubsidie van de momenteel in dienst zijnde educatieve medewerkers van de bestaande lokale jeugdwerkinitiatieven.

Voorts moet de voorgestelde inwerkingtreding worden besproken. De inwerkingtreding van het decreet moest worden verdaagd tot 1 januari

1994 ten einde de gemeenten de nodige voorbereidingstijd te geven voor het opmaken van een lokaal jeugdwerkbeleidsplan en de nodige begeleiding te kunnen organiseren.

Een derde aandachtspunt dat decretaal nog niet werd opgelost maar dat naar aanleiding van de uitvoeringsbesluiten kan worden geregeld betreft de rol van de provinciale jeugddiensten in het kader van de begeleiding van de gemeenten. Hiertoe moet verder worden onderzocht op welke wijze samenwerking mogelijk is met de Vlaamse administratie, in casu het bestuur Jeugdwerk, zonder dat een bijzondere bijkomende vorm van administratief toezicht ten aanzien van de gemeenten in het leven wordt geroepen.

Ten slotte moet een nadere omschrijving worden overwogen van de mogelijkheden tot ondersteuning van lokale jeugdwerkinitiatieven waarvan het bereik de grenzen van één gemeente overschrijdt, onder meer via vormen van intergemeentelijke samenwerking. Met de ingediende amendementen werd dienaangaande een regeling gevonden.

De bespreking in de commissie is verlopen in een voortreffelijke geest van samenwerking. Door gepaste amendementen werd in zeer ruime mate tegemoetgekomen, zowel aan de bezorgdheden van de Vlaamse regering als aan de bekommernissen van de deelnemers aan de geslaagde provinciale trefdagen, die door de Vlaamse Jeugdraad en het tijdschrift Virus rond dit decreet werden georganiseerd. Ik bedank en feliciteer alle leden van de commissie voor Cultuur voor deze goede samenwerking.

Ik wil toch nog even stilstaan bij de regeling voor Brussel, in casu de Vlaamse Gemeenschapscommissie, zoals bepaald in artikel 6 van het decreet. In de commissie werd hierover trouwens een langdurige en grondige bespreking gevoerd en ook dit artikel werd door de auteurs geamendeerd.

Via de techniek van een vaste procentuele voorafname van 6 percent van het beschikbare krediet worden de nodige groeikansen geboden aan

Weckx

het jeugdwerk in Brussel. Dit Brusselse jeugdwerk wordt geconfronteerd met allerlei problemen omwille van de specifieke grootstedelijke problematiek, die onder meer wordt versterkt door de minderheidspositie op gebied van taal en de grote concentraties van migranten.

Als, zoals mag worden verwacht, in Brussel nog bijkomende initiatieven worden genomen met betrekking tot maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren, dan kan nog een aanvullend krediet worden bekomen zoals in andere gemeenten die initiatieven voor bijzondere doelgroepen ontwikkelen.

Als Vlaams minister, bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, stel ik dan ook met vreugde vast dat bij het concipiëren van dit decreet terdege en adequaat rekening werd gehouden met de specifieke situatie van het Brussels jeugdwerk en dat een regeling werd uitgewerkt die in Brussel toepasbaar is.

Dit voorstel van decreet is een kaderdecreet. Er moet nog heel wat worden geregeld in uitvoeringsbesluiten. Ik neem mij voor om na een even ruime consultatie ook de commissie voor Cultuur en alle andere instellingen, waarnaar diverse sprekers hebben verwezen, te betrekken bij de voorbereiding ervan. Dit parlementair initiatief is de uitvoering van het regeerakkoord, dat wij hebben goedgekeurd. Het is niet meer dan normaal en billijk dat de commissie voor Cultuur sterk wordt betrokken bij de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten.

Dit decreet moet vanzelfsprekend op het terrein invulling krijgen via jeugdwerkbeleidsplannen in 308 Vlaamse gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie van Brussel.

Het is mijn wens dat de uitvoeringsbesluiten tot stand komen via intens en opbouwend overleg tussen de jeugd en de beleidsverantwoordelijken met respect voor ieders mening en verantwoordelijkheid.

Uit het verslag van de georganiseerde informatieve trefdagen over dit decreet blijkt een grote dosis scepsis van een aantal betrokkenen. Volgende vragen werden me reeds schriftelijk en mondeling gesteld. Zal elke jeugdverantwoordelijke in staat zijn om mee te denken over een globaal gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan en het belang van zijn eigen vereniging kunnen wegcijferen? Zal het schepencollege niet pogen het geld van de Vlaamse Gemeenschap voor wat anders te gebruiken? Zal elke schepen van jeugd niet geneigd zijn te denken dat hij het jeugdwerk nog moet uitvinden door allerlei gemeentelijke initiatieven op te starten ten koste en ten nadele van goedwerkende privé-jeugdwerkinitiatieven? Op nog talrijke andere vragen zullen we moeten proberen een antwoord te vinden.

Dat antwoord zal uit de praktijk moeten blijken bij de opmaak van de eerste jeugdwerkbeleidsplannen in de loop van 1994.

Ik hoop stellig dat dan het bewijs zal worden geleverd dat Vlaanderen klaar is om op lokaal vlak in openheid en overleg met de betrokkenen een goed jeugdwerkbeleid te voeren. Mijn administratie, het bestuur Jeugdwerk, zal hiertoe graag alle medewerking en begeleiding verlenen.

Tot slot wens ik de verslaggevers Hostekint en Martens te feliciteren met hun verslag en de indieners Herman Lauwers, Annie Leysen, Leo Peeters en Marc Van Peel veel geluk te wensen met de realisatie van dit decreet.

Mijnheer de voorzitter, ik kan niet nalaten even te reageren op de uiteenzetting van enkele sprekers.

De heer Verreycken is zijn uiteenzetting begonnen met een schrille tegenstelling. Enerzijds is hij van oordeel dat het jeugdwerk verdiende aandacht moet krijgen — en het lokaal jeugdwerk krijgt door dit initiatief de verdiende aandacht — en anderzijds spreekt hij over een onbegrensd krediet. Ik heb hem vrij krasse termen als onwelvoeglijk en mogelijke ontsporingen in de toekomst horen ge-

bruiken. (**Onderbreking door de heer Verreycken**) Ik heb ze genoteerd tijdens uw uiteenzetting, maar wij kunnen later het verslag erop nalezen.

Het is al te gemakkelijk tegelijkertijd warm en koud te blazen op een ogenblik dat een reële inspanning wordt gedaan om het lokale jeugdwerk de verdiende aandacht te schenken. U hebt daarnaar in de aanvang van uw uiteenzetting trouwens zelf gevraagd. Ik moet mij toch ook afzetten tegen de karikatuur van de lokale jeugdraden die u hebt gebracht. Ik heb de jeugdraden inderdaad geciteerd tijdens de besprekingen, namelijk bij het artikel in verband met het overleg tussen de plaatselijke jeugdorganisaties en de plaatselijke politici. Ik heb het probleem van de jeugdraden aangekaart. Het is echter al te karikaturaal de 186 jeugdraden in Vlaanderen af te schilderen als papieren verenigingen. Ik ken jeugdraden — u zult er ook wel kennen — die behoorlijk functioneren. Het is nog niet overal koek en ei en er zijn inderdaad jeugdraden die nog problemen hebben, maar, en de heer Peeters heeft er terecht naar verwezen, we hebben nog onlangs in het kader van het decreet op de culturele raden, de open jeugdraden de kans gegeven om op een andere wijze te groeien dan dit het geval is voor het sociaal-cultureel werk met volwassenen. De manier waarop u zich uitlaat over de jeugdraden geldt misschien voor een aantal culturele raden in bepaalde gemeenten van het Vlaamse land, maar het was zeker niet gepast om de draak te steken met de jeugdraden die meestal op een open en democratische wijze functioneren. Vele volwassenen zouden daaraan een voorbeeld kunnen nemen.

Voorts moet ik toch iets zeggen over de wijze waarop u de jeugdkampinfrastructuur hebt afgeschilderd. U geeft de indruk dat de hele jeugdkampinfrastructuur in Vlaanderen beantwoordt aan wat u enkele dagen geleden tijdens een bezoek aan een dergelijk jeugdkamp hebt ondervonden. Ik moet u hierop ten eerste zeggen dat deze materie buiten het bestek van het onderhavige decreet valt. Wij zullen zeker de kans krijgen

Weckx

om in de commissie voor Cultuur en in openbare vergadering van deze Vlaamse Raad over het probleem van de jeugdkampinfrastructuur van gedachten te wisselen. Ten tweede kan ik u een concreet initiatief aankondigen dat op dit ogenblik aan afronding toe is van een brochure in verband met de kampeercentra voor de jeugd in het Vlaamse land. Deze centra zullen een kwaliteitslabel krijgen van het bestuur Jeugdwerk. Wij hopen dat deze brochure nog vóór de grote vakantie zal kunnen worden uitgegeven. Daarin zijn modellen van politiereglementen opgenomen om de Vlaamse gemeenten op het vlak van brandpreventie, hygiëne, enzovoort, hun verantwoordelijkheid te doen opnemen. Ik vind dit een uitstekend initiatief van het bestuur Jeugdwerk.

Ik dank de heer Barbé voor zijn positieve bijdrage in het debat. Hij heeft terecht een aantal kritische vragen gesteld. Wij hebben, samen met de indieners, ervoor geopteerd dit voorstel van decreet nu een decreet te laten worden omdat wij van oordeel waren dat het niet meer verantwoord was nog langer te wachten. Het is echter juist dat het algemeen beleidskader voor de jeugd er nog niet is. Ik heb vorig jaar een initiatief genomen om de interdepartementale commissie Jeugdzaken tot stand te brengen. Sinds juli van vorig jaar is deze commissie geïnstalleerd. Voor het zomerreces zal het eerste verslag worden uitgebracht. Het was echter niet verantwoord met dit decreet voor het lokale jeugdwerk nog langer te wachten.

Ik heb dat ook al in de commissie gezegd. Het bestuur Jeugdwerk wordt op het goede moment ingeschakeld, en niet zozeer om een inhoudelijke visie op te leggen aan de gemeenten — want het debat moet op een open manier in de gemeenteraden kunnen worden gevoerd op voorstel van de schepencolleges. Het bestuur Jeugdwerk bepaalt in ieder geval de krijtlijnen waarbinnen het jeugdwerkbeleidsplan de gemeenteraden de mogelijkheid laat om een echt inhoudelijk debat te voeren,

zonder zich al te veel te moeten bekommeren om modaliteiten en procedures in verband met de mogelijke al dan niet erkenning van het jeugdwerkbeleidsplan.

Mijnheer Denys, ik heb u inderdaad twee keer onderbroken, wat doorgaans niet mijn gewoonte is. Ik stel echter vast dat u een aantal dingen bewust verzwijgt. Ik krijg bovendien de indruk dat u er de parlementaire stukken zelfs niet op nagelezen hebt, omdat het antwoord op datgene wat u zegt te vinden is in deze parlementaire stukken.

Ik apprecieer u als fractieleider, want ik weet dat die rol niet gemakkelijk is, maar dit was toch eigenlijk een weergave van uw onkunde. U hebt waarschijnlijk wel kaas gegeten van veel zaken waarover de Vlaamse Raad zich moet uitspreken, maar neem gerust van mij aan dat u van het jeugdwerkbeleid nog geen kaas hebt gegeten, maar wellicht is het daarvoor nog niet te laat.

Mijnheer de voorzitter, collega's, in mijn antwoord heb ik willen ingaan op een aantal onaanvaardbare karikaturen die door sommige collega's over het jeugdwerk in Vlaanderen zijn geschetst.

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Ik dank de minister omdat hij op de bedenkingen is ingegaan.

Volgens de minister behoren de ondemocratisch werkende jeugdleden eerder tot de uitzonderingen, maar het zijn precies die uitzonderingen die er systematisch in slagen de nationalistische jeugdbeweging uit de werking uit te sluiten.

Voorts verheugt het mij dat er nu maatregelen op het getouw staan inzake de situatie van de kamphuizen. Het gaat mij niet alleen om een bezoek dat ik vorige week heb gebracht, want ik breng zulke bezoeken zeer regelmatig in het kader van vormende opdrachten. De vier sterren van het kwaliteitslabel waar de minister naar verwijst, kunnen mijns inziens alleen worden toegekend aan

een eigen domein, bijvoorbeeld de Hoge Rielen .

Het tekort aan degelijke en efficiënte kamphuizen noopt de jeugdbewegingen ertoe om met slechte behuizingen genoeg te nemen, en zich daar in te kwartieren. Ik zou het zeer op prijs stellen dat er een decretale regeling tot stand komt die de uitbaters van kamphuizen verplicht degelijke behuizingen ter beschikking te stellen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Lauwers, mevrouw Leysen en de heren Leo Peeters en Van Peel houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

jeugd : kinderen en jongeren van zes tot vijftientig jaar ;

jeugdwerk : groepsgerichte sociaal-culturele initiatieven met de jeugd in de vrije tijd, onder educatieve begeleiding en georganiseerd door hetzij particuliere jeugdverenigingen, hetzij door lokale openbare besturen ;

Voorzitter

kadervorming : de samenhangende opleiding en begeleiding van de verantwoordelijke en toekomstig verantwoordelijke personen die belast **zijn** met het animeren en begeleiden van jeugdwerkinitiatieven ;

gemeentelijk jeugdwerkbeleid : het geheel van de beleidsmaatregelen van het gemeentebestuur ten aanzien van het jeugdwerk ;

gemeentelijk jeugdbeleid : het geheel van de beleidsmaatregelen van het gemeentebestuur ten aanzien van alle levenssituaties van kinderen en jongeren.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. De Vlaamse Executieve verleent onder de bij dit decreet bepaalde voorwaarden, subsidies aan gemeentebesturen die een jeugdwerkbeleidsplan opmaken en uitvoeren. Onder dezelfde voorwaarden worden aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidies verleend voor het opmaken en uitvoeren van een jeugdwerkbeleidsplan ten aanzien van het jeugdwerk dat valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

§ 2. Het jeugdwerkbeleidsplan omvat telkens een periode van drie jaar en moet goedgekeurd worden door de gemeenteraad tijdens het eerste en het vierde jaar van de bestuursperiode.

§ 3. Het jeugdwerkbeleidsplan moet minstens de volgende elementen bevatten en gemotiveerd beschrijven :

1° een situatieschets met algemene gegevens over de gemeente en bijzondere gegevens met betrekking tot de behoeften van de jeugd en het jeugdwerk van de gemeente ;

2° de doelstellingen die het gemeentebestuur door de ondersteuning van het jeugdwerk wil bereiken ;

3° de situering van het jeugdwerkbeleidsplan in het brede jeugdbeleid van de gemeente ;

4° een financieel programma met

weergave van de verdeling van alle middelen die door het gemeentebestuur aan het jeugdwerkbeleid worden besteed, met aanduiding zowel van de subsidies te verwachten ingevolge de toepassing van dit decreet, als van de inbreng van eigen middelen door het gemeentebestuur ; het gemeentebestuur vermeldt ook welke ondersteuning het geeft aan gemeentegrensoverschrijdende open initiatieven uit andere gemeenten ;

5° de procedure gevolgd door het gemeentebestuur om tot het jeugdwerkbeleidsplan te komen en de motivering van het gemeentebestuur om bepaalde adviezen niet of slechts gedeeltelijk te volgen ;

6° een overzicht van de samenwerking, de complementariteit en de verhouding tussen het gemeentelijke en het particuliere initiatief.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen waaraan het jeugdwerkbeleidsplan moet voldoen.

§ 4. De gemeenteraad keurt het jeugdwerkbeleidsplan goed na een inspraakprocedure waarbij betrokken worden :

1° de particuliere plaatselijke jeugdwerkinitiatieven, werkzaam op het grondgebied van de gemeente ;

2° kinderen en jongeren van zes tot vijftientig jaar ;

3° deskundigen inzake jeugdaangelegenheden.

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaraan deze inspraak moet voldoen.

§ 5. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet het jeugdwerkbeleidsplan, bedoeld in artikel 3, betrekking hebben op jeugdwerkinitiatieven die een kwaliteitsverbete-

ring van de samenleving nastreven door het vervullen van één of meer van de volgende functies :

1° ontmoeting ;

2° spel ;

3° creatieve activiteiten/amateuristische kunstbeoefening ;

4° vorming ;

5° kadervorming ;

6° dienstverlening ;

7° werken aan structuurveranderingen ;

8° bevorderen van integratie door opvang en begeleiding van groepen die voornamelijk uit maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren bestaan.

Deze functies kunnen zich ontwikkelen voor specifieke doelgroepen of in specifieke deelgebieden binnen de gemeente. Het jeugdwerkbeleidsplan kan tevens jeugdwerkinitiatieven bevatten waarvan sommige activiteiten georganiseerd worden buiten het grondgebied van de eigen gemeente.

§ 2. Gemeentebesturen kunnen, voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de gemeentegrenzen overschrijden, onderling overeenkomsten afsluiten.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

§ 1. De gemeentebesturen kunnen de in artikel 3, § 1 vermelde subsidies ontvangen indien de volgende documenten ingediend worden bij de Vlaamse Executieve :

1° een jeugdwerkbeleidsplan opge maakt zoals bepaald in artikel 3, § 2, § 3 en § 4 ;

2° een jaarplan met opgave van de begrotingsposten van de gemeentelijke begroting die aangewend worden voor de uitvoering van het jaarplan ;

3° een werkingsverslag met opgave van de uitgaven voor de uitvoering van het jaarplan, zoals ze voorkomen in de gemeentelijke rekening.

De Vlaamse Executieve bepaalt de

Voorzitter

nadere regelen waaraan het jaarplan en het werkingsverslag moeten voldoen.

§ 2. Een gemeentebestuur dat niet binnen de door de Vlaamse Executieve vastgestelde termijn een jeugdwerkbeleidsplan indient, wordt tweemaal door de Vlaamse Executieve aangemaand om dit alsnog te doen.

Indien het gemeentebestuur na deze schriftelijke aanmaningen toch in gebreke blijft, kunnen de plaatselijke jeugdwerkinitiatieven samen een jeugdwerkbeleidsplan indienen bij de Vlaamse Executieve. In dit laatste geval wordt de subsidie voor het plaatselijke jeugdwerk rechtstreeks uitbetaald aan de plaatselijke initiatieven met dien verstande dat het totale subsidiebedrag slechts 80 procent kan zijn van wat normaal aan het gemeentebestuur uitbetaald zou worden.

§ 3. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK II

Subsidiëring

Artikel 6

§ 1. Het krediet dat op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor de uitvoering van dit decreet wordt uitgetrokken, wordt voor het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding bepaald op minimum vijfhonderd vijftig miljoen frank. Het wordt jaarlijks aangepast aan de stijging van de index der kleinhandelsprijzen en moet mee evolueren met de kwalitatieve en kwantitatieve groei van het plaatselijke jeugdwerk.

§ 2. Het krediet wordt volgens de volgende criteria verdeeld :

1° 6 procent van het krediet wordt vast toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie ter uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest,

voor zover dit plan voldoet aan de criteria gesteld in dit decreet. Indien uit het ingediende jeugdwerkbeleidsplan blijkt dat met bijkomende jeugdwerkinitiatieven wordt ingespeeld op de prioriteiten vastgelegd door de Vlaamse Executieve, wordt § 2, 2°, b) van dit artikel hierop toegepast.

2° het saldo van het krediet wordt verdeeld over de in aanmerking komende gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest die aan de voorwaarden gesteld in dit decreet voldoen, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met dien verstande dat :

a) 75 procent van dit saldo evenredig wordt verdeeld onder die gemeentebesturen, op basis van het aantal inwoners jonger dan vijftientig jaar. Van de subsidies die de gemeentebesturen ontvangen vanuit de verdeling van deze 75 procent, moet minimum 5 procent voorzien worden voor de ondersteuning van de kadervorming, ingericht door erkende jeugdorganisaties ;

b) 25 procent van dit saldo verdeeld wordt over de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarvan het jeugdwerkbeleidsplan voldoet aan één of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vastgesteld door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve stelt deze prioriteiten vast ten laatste in de maand januari vóór het eerste jaar van elke jeugdwerkbeleidsplanperiode. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels voor de verdeling van dit gedeelte van het krediet.

— Aangenomen.

Artikel 7

§ 1. De subsidies die de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie krachtens dit decreet ontvangen, kunnen uitsluitend aangewend worden voor de ondersteuning van lokale jeugdwerkinitiatieven. Deze lokale jeugdwerkinitiatieven moeten hun zetel hebben hetzij in het Nederlandse taalgebied, hetzij in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Op de zetel dienen in het Nederlands de gegevens over de wer-

king, de leden, de vorming van de begeleiders en het financieel beheer aanwezig te zijn. De lokale jeugdwerkinitiatieven gevestigd in het Nederlands taalgebied komen voor subsidiëring in aanmerking voor zover zij het Nederlands gebruiken bij hun werking. Die subsidies kunnen alleen gebruikt worden voor de subsidiëring van :

1° de werkingskosten van lokale jeugdwerkinitiatieven ;

2° de kosten voor kadervorming van de begeleiders van lokale jeugdwerkinitiatieven ;

3° de wedden van het educatief personeel van de lokale particuliere jeugdwerkinitiatieven en de honoraria voor de medewerkers ;

4° de kosten voor de bouw, de verbouwing en het onderhoud van particuliere jeugdwerk-infrastructuur.

De gemeentebesturen zorgen ervoor dat de subsidies verdeeld worden op grond van een subsidiereglement goedgekeurd in de gemeenteraad.

De invoering of de afschaffing van de subsidiëring van wedden van het educatief personeel van lokale jeugdwerkinitiatieven moet door de gemeentebesturen bijzonder gemotiveerd worden in het jeugdwerkbeleidsplan. De nadere regels ter zake worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De subsidies die de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie ontvangen krachtens dit decreet, kunnen niet aangewend worden :

1° voor overheidsinfrastructuur ;

2° voor de uitgaven verbonden aan de personeels- en werkingskosten van de gemeentelijke jeugddiensten, tenzij deze duidelijk als jeugdwerkinitiatieven te definiëren zijn en in het jeugdwerkbeleidsplan zijn opgenomen.

— Aangenomen.

Artikel 8

De Vlaamse Executieve bepaalt de

Voorzitter

procedure en de regels met betrekking tot :

1° de aanvragen tot subsidiëring door de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie ter uitvoering van dit decreet ;

2° de wijze waarop de gemeentebesturen en de jeugdwerkinitiatieven bezwaar kunnen aantekenen ;

3° de controle op de aanwending van de subsidies ;

4° de wijze waarop de subsidies worden uitbetaald en meer bepaald hoe de gemeentebesturen voorschotten uitbetaald krijgen, als er wedden van educatief personeel worden gesubsidieerd.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK III

Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Artikel 9

Bij de inwerkingtreding van dit decreet wordt het decreet van 27 november 1984, houdende subsidiëring van de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van de verenigingen voor jeugdvakanties, opgeheven.

De werking van de verenigingen voor vakantiespeelpleinwerk en van verenigingen voor jeugdvakanties in 1993 wordt gesubsidieerd overeenkomstig de werkwijze bepaald in voornoemd decreet en met het budget opgenomen in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994.

Onverminderd de verdere toepassing van het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, gewijzigd bij de decreten van 8 april 1987 en van 1 juli 1992, worden een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet voor drie soorten landelijke of regionale jeugdverenigingen overgangsbepalingen van kracht.

Het gaat om jeugdverenigingen die,

bij de inwerkingtreding van dit decreet, gesubsidieerd worden via een basisallocatie die ingeschreven is in het programma jeugd van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en die niet meer in die begroting ingeschreven wordt ingevolge de inwerkingtreding van dit decreet.

Die jeugdverenigingen zijn de volgende :

a) verenigingen met een landelijke werking die voor het geheel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet.

Tijdens die overgangperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerde jeugdwerk. Zodra ze hieraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden ;

b) verenigingen met een landelijke werking die voor een onderdeel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover het gaat om een werking die niet plaatselijk is en voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet.

Het niveau van dit onderdeel van hun werking wordt bepaald zoals dit gebeurt voor de subsidiëring in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet ;

c) verenigingen met een regionale werking. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangperiode van maximum drie

jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Tijdens die overgangperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in de reglementering betreffende de erkenning van het regionale jeugdwerk en als ze daaraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden.

In 1994 kunnen enkel lokale jeugdwerkverenigingen of jeugdwerkinitiatieven, andere dan bedoeld onder de punten b) en c) hierboven, gesubsidieerd worden die eveneens in 1993 erkend en gesubsidieerd werden via een van de basisallocaties, die vanaf 1995 ten gevolge van de inwerkingtreding van dit decreet niet meer worden ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De subsidies voor elk van de bedoelde verenigingen voor 1994 kunnen niet meer bedragen dan de subsidies voor 1993.

— Aangenomen.

Artikel 10

Voor de toepassing van dit decreet tijdens het jaar 1995 worden de volgende overgangsmaatregelen van kracht :

1° vanaf 1995 ontvangen de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een subsidie voor de uitvoering van een eerste jeugdwerkbeleidsplan geldig voor het jaar 1995, opgemaakt in 1994 op voorwaarde dat dit plan voldoet aan de criteria van dit decreet ;

2° alle door de Vlaamse Gemeenschap in 1994 gesubsidieerde plaatselijke jeugdwerkinitiatieven worden voor de jaren 1995 en 1996 in het jeugdwerkbeleidsplan van hun gemeentebestuur ingeschreven voor een nominatieve subsidie die minstens 80 procent van de werkingssubsidie en 100 procent van de weddesubsidie bedraagt die zij in 1994 vanwege de Vlaamse Gemeenschap ontvingen, op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil behouden blijft ;

Voorzitter

3° voor het jeugdwerkbeleidsplan voor 1995 en het eerste driejarige jeugdwerkbeleidsplan geldig voor de jaren 1996 tot 1998 wordt de verdeling van de 25 procent van het budget ter uitvoering van dit decreet gekoppeld aan de prioriteit jeugdwerk voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren. De aanwending van 25 procent van het budget blijft gekoppeld aan dezelfde prioriteit na 31 december 1998 indien, binnen de overgangperiode van drie jaar voorzien in artikel 9 van dit decreet, nog geen decretale regeling van kracht werd ter ondersteuning van jeugdverenigingen met een bovenlokale of regionale werking en van bovenlokale initiatieven georganiseerd door landelijke jeugdorganisaties ;

4° de Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels voor deze overgangperiode.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1994.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen donderdag om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wat ik vandaag wil zeggen, werd anderhalf jaar geleden in feite reeds voorspeld tijdens het debat over de organisatie van regionale televisie dat wij toen in de Vlaamse Raad voerden met onder meer de heer Van Mechelen en de heer Chevalier. Wij stelden toen dat de manier waarop regionale televisie in Vlaanderen zou worden georganiseerd, een keuze tussen enerzijds politieke machtsverwerving via monopolisering van een zendgebied of anderzijds het vrijemarktprincipe onvermijdelijk zou maken. Als wij opteren voor een monopolie, verleend door een politieke instantie die wordt geadviseerd door een politiek verzuiilde mediaraad, dan ontstaat daaruit vanzelfsprekend politieke machtsverwerving. Als wij daarentegen het model aanhouden dat de VLD toen al voorstond, meerdere televisienet-ten binnen eenzelfde regio, dan zal de markt eerder meespreken. Nadien hield de liberale koepelvereniging CLSB er trouwens een vrij interessant colloquium over onder de naam Regionale televisie, markt of macht ?. Tijdens de behandeling van het voorstel van decreet werd onze opmerking terzake afgedaan als het polariseringsmaneuver van een oppositiepartij die van de kwestie een ideologisch doctrinair spelletje wilde maken. Men beweerde dat men met het decreet een derde weg wilde inslaan, die van de zogenaamde gemeenschapstelevisie en dat onze bemerking dus geen steek hield. Die gemeenschapstelevisie zou dan vanuit sociaal-culturele organisaties worden opgebouwd met een gemengde subsidiëring vanwege de gemeenten of lokale besturen. Wij vonden dat dit toen al vrij onmogelijk leek, want televisie maken is te duur en te professioneel om het enkel op basis van vrijwilligerswerk te kunnen verwezenlijken. In de loop van het debat ontstond een vreemdsoortige coalitie : de mensen die politieke macht wilden verwerven via het concept van lokale televisie en via samenwerking met financiële groepen, uitgeverij, met de eigen zuil en mutualiteiten, zoals collega Stefaan De Clerck,

vormden stilaan een coalitie met bijvoorbeeld de mensen van AVS en de heer Drijvers die eerder uit idealisme pleitten voor een monopolie om het initiatief gemeenschapstelevisie bestaansmogelijkheid te bieden. Wij wezen er toen al op dat dit soort monopolisering zou leiden tot politisering en verzuiling en dat de hele situatie totaal verkeerd zou worden ingeschat.

Enkele maanden nadat regionale televisie een feit werd en nadat een aantal dossiers werden erkend, stellen wij vast dat wij gelijk hebben gekregen. De politisering viert hoogtij en verscheidene dossiers worden beheerst door een zogenaamde politieke verdeelsleutel, zoals dit bijvoorbeeld het geval is in het dossier van collega De Clerck voor West-Vlaanderen. Andere voorbeelden zijn het dossier van Focus in West-Vlaanderen, waar een socialist de leiding kreeg, in Dendermonde maakt men ook een politieke verdeling, in de Kempen is het dan weer de heer Van Rompaey die het heft in handen neemt. Ook op andere plaatsen begint de politieke verdeling vorm aan te nemen en de politisering van de regionale televisie wordt onvermijdelijk.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : De raad van bestuur van TV-Brussel neem ik aan. Mijnheer Denys, u somt een aantal voorbeelden op, en wat u zegt is ongetwijfeld juist, maar sta mij toe hieraan nog één voorbeeld toe te voegen.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de hoofdpioniers van deze regionale stations zijn zware politieke vissen die behoren tot de meerderheidspartijen. Ten einde tot een pluralistische samenstelling te komen, worden ook enkele kleinere politici van andere partijen verkozen. Dit is in feite een aloude techniek.

De VLD-fractie heeft in de commissie een amendement ingediend waarin stond dat personen die een politiek ambt in een uitvoerend orgaan van een gemeente of provincie of in het

Denys

parlement bekleden, geen deel mogen uitmaken van de raden van bestuur van de regionale televisiestations omdat dit teveel belangenvermenging met zich kan brengen. Dit amendement werd verworpen.

Mijnheer de minister, op welke wijze zult u de trend van politisering en verzuiling ombuigen ? Ik stel namelijk vast dat acht leden van de Mediaraad ook lid zijn van het ACV. Zij moeten beslissingen nemen over dossiers waarbij hun eigen christelijke mutualiteit is betrokken. Ook in die materie slaat de verzuiling dus zeer sterk toe.

Minister H. Weckx : Acht op zevenveertig.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, die acht leden vormen een groot blok, zij vormen coalities binnen de Mediaraad. Dit heeft niets meer te maken met het beoordelen van het dossier op zich.

Mijnheer de minister, ten eerste, welke maatregelen zult u nemen ten einde de verzuiling en de politisering tegen te gaan ? Wij hebben terzake een zeer concreet amendement ingediend, dat wij opnieuw zullen indienen als voorstel van decreet waarin wordt bepaald dat personen met een belangrijk politiek mandaat geen deel mogen uitmaken van een raad van bestuur van de regionale televisiestations. Er kan worden beweerd dat dit volgens de letter van de wet wel mogelijk is, aangezien ons amendement niet werd aanvaard. Politisering was zeker niet de bedoeling van de indieners van dit decreet. Dit was op zijn zachtst uitgedrukt de geest van het decreet.

Ten tweede, de Mediaraad vermeldt niet waarom bepaalde vergunningen worden geweigerd. Ook de heer Chevalier heeft hierover een vraag gesteld. Mijnheer de minister, wat zult u doen opdat de personen die een erkenningsdossier hebben ingediend, concreet zouden vernemen om welke reden hun dossier werd geweigerd ?

Ten derde, mijnheer de voorzitter, bijna in alle regio's zijn er meerdere

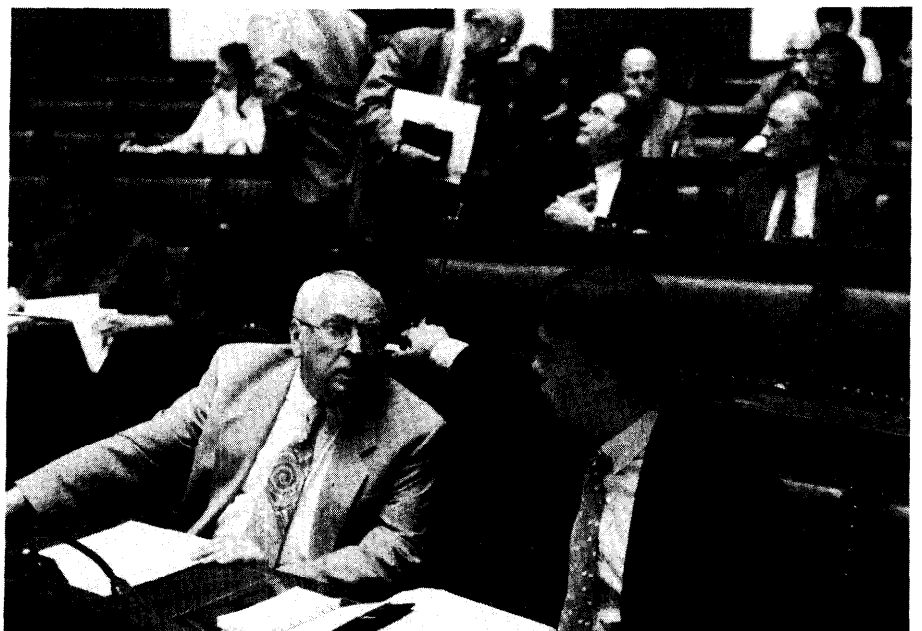
aanvragen tot erkenning, wat aan toont dat er interesse is voor de regionale televisie. Per regio zijn er twee of drie organisaties die bereid zijn om het risico te nemen. Welnu, opnieuw houden wij een pleidooi om af te stappen van het systeem van de monopolies. Het feit dat er meerdere geïnteresseerden zijn, is het zoveelste bewijs dat de politici deze zaak verkeerd hebben ingeschat. Rekening houdend met de kostprijs, werd destijds beslist een monopolie te geven. De politici zouden beter hun eigen rekening maken, en hun aandacht aan hun eigen begroting besteden.

Mijnheer de minister, bent u niet bereid om af te stappen van de monopolievorming waarbij de Vlaamse Executieve een erkenning geeft per zendgebied, waarbij betrokkenen een monopolie hebben inzake verwerving van reclame en inzake het uitzenden van programma's voor regionale televisie ? Wij zijn er niet tegen dat privé-organisaties daarin participeren. Wij zijn voor de privatisering van de lokale regionale televisie maar dan wel wanneer ze aan de

markt is onderworpen. Collega Stefaan De Clerck is de specialist wat betreft de privatisering onder de vorm van monopolies. Deze morgen nog heb ik zijn voorstel van decreet gelezen inzake nieuwe mogelijk kenden voor de kabel distributie. Dat is ook een stuk privatisering maar met een monopolie voor Electrabel. Het is altijd hetzelfde liedje. Wij pleiten voor een privatisering binnen het marktgebeuren, waarbij iedereen op basis van het vrije marktaanbod de kans krijgt om zich te bewijzen. De barrière om daaraan te beginnen, is zeer moeilijk want lokale regionale televisie maken is duur. Regionale televisie op basis van politieke redenen, van verzuiling, van pure macht zoals Stefaan De Clerck voorstelt, waarbij een bepaalde uitgeverij het monopolie wil verwerven voor regionale televisie en een industriële groep voor andere zaken willen, wij doorbreken. In plaats van de macht willen wij de markt laten spelen.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijn-

Minister Hugo Weckx (CVP), in gesprek met VLD-Kamerlid Patrick Dewael (rechts), steunde vanuit zijn kabinet de parlementaire behandeling van het voorstel van decreet houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid

Van Dienderen

heer Denys, ik vraag mij af of u niet in hetzelfde bedje ziek bent als collega De Clerck. Ik kan mij immers niet van de indruk ontdoen dat VTM ook een monopolie heeft. Heeft VTM dat monopolie nu niet precies aan uw politieke partij te danken ?

De heer A. Denys : Mijnheer Van Dienderen, ik heb geen moeite om toe te geven dat het argument om een monopolie te geven aan VTM omdat het anders niet leefbaar was een verkeerd argument is geweest. Men moet de lessen trekken uit wat naar voren is gekomen bij de behandeling van de lokale televisie. Men doet dat niet. Men is dus in hetzelfde bedje ziek geworden. Wanneer wij fouten hebben gemaakt, moeten wij ze ook durven erkennen. Wij hebben ons vergist op het vlak van de redenen om een monopolie te verstrekken. Een gegeven woord is voor de liberalen echter een gegeven woord. Bij de behandeling van de dossiers inzake regionale televisie hebben wij met dit argument rekening gehouden.

Mijnheer Hancké, ik weet dat u het woord regionale televisie niet graag hoort uitspreken omdat uw partij er zelf bij betrokken is. Ik wil een debat ten gronde voeren over VTM wanneer het ontwerp van kabeldecreet wordt besproken met de nieuwe gegevens omtrent de toepassing van de Europese richtlijn. Wij zullen daar klaar en duidelijk ons standpunt innemen.

Wij hebben aan VTM een monopolie geven voor 18 jaar. Dat is verkeerd geweest.

De heer L. Hancké : Wij acteren dat.

De heer A. Denys : U mag dat rustig acteren.

Mijnheer de minister, collega's, er zijn in het dossier ook een aantal technische problemen waarover zich tussen de regionale televisie en de kabeldistributiemaatschappijen een dispuut aan het ontwikkelen is. De decreetgever heeft bepaald dat het zendgebied rekening houdt met administratieve arrondissementen en

niet met de gebieden die normaal gezien worden verzorgd door de kabeldistributiemaatschappijen, met andere woorden zonder rekening te houden met de technische installaties. Technisch zijn er immers geen problemen en men kan via de ont koppeling van kopstations inspelen op de omschrijving van een administratief arrondissement.

De vraag is natuurlijk wie dit zal betalen. In dat verband is de decreetgever ook heel duidelijk geweest. Het decreet bepaalt dat de kabeldistributeur verplicht is de regionale televisieprogramma's gratis te verdelen binnen het gebied dat werd toegewezen door een besluit van de Executieve.

In het Meetjesland, het arrondissement Gent-Eeklo, heeft AVS de zendvergunning gekregen voor Gent, Oudenaarde en Eeklo. Volgens het decreet moet Teve-Oost in zo'n geval AVS kosteloos doorzenden via zijn hoofdstations te Eeklo, Gent en Oosterzele. Gaselwest moet dit trouwens ook doen via zijn hoofdstation Oudenaarde. Deinze, Zulte, Kruishoutem en Wortegem-Petegem moeten echter ook die beelden ontvangen via de Gaselwest-toren te Waregem. Mijnheer de minister, daar wringt nu juist het schoentje.

Via zijn connecties met Gaselwest heeft collega De Clerck bereikt dat zijn zender — WTV — dit gebied bestrijkt. Dit gaat echter in tegen de geest en de letter van het decreet. Mijnheer de minister, op welke wijze zult u hier tegen optreden ? U weet dat wij geen bezwaar hebben dat WTV in Deinze en omstreken op de kabel komt, maar dan moet AVS hetzelfde recht hebben.

Mijnheer de minister, het wordt ook hoog tijd dat u een juiste omschrijving geeft van wat er juist wordt bedoeld met een kosteloos doorgeven van de programma's. Bedoelt u daarmee dat de kosten voor het overbrengen van de signalen naar de kopstations kosteloos moeten zijn ?

Ten slotte, zou ik ook duidelijkheid willen krijgen in verband met de discussie over de zogenaamde regionale

teletekstprogramma's. Er is op dit ogenblik een kabeldistributiemaatschappij die dit reeds uitvoert, namelijk Intergem. Dit lijkt mij in tegenpraak te zijn met het decreet. Het decreet bepaalt dat alleen Niet Openbare Televisies (NOTV) dit mogen en volgens mij horen de kabeldistributiemaatschappijen daar nog steeds niet bij. Deze laatste vragen lijken misschien vrij technisch maar in de praktijk hebben zij te maken met macht en financiële belangen.

Mijnheer de minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord en op basis daarvan zullen wij al dan niet beslissen een motie in te dienen.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de groenen zijn altijd voorstander geweest van gemeenschapstelevisie zoals de oorspronkelijke initiatiefnemers van regionale televisie voor ogen hadden. Die omschrijving is ook aanwezig in artikel twee van het decreet waar heel sterk de nadruk wordt gelegd op de sociale en culturele ontwikkeling van de regio. De regionale informatie- en dienstverlening aan de burger moest daarbij centraal staan. De hoofdvraag is of bij de realisatie van deze verschillende initiatieven die doelstelling nog wel wordt gerealiseerd.

Wij stellen vast dat heel wat van die idealistische initiatiefnemers, zoals collega Denys ze noemt, ontgoocheld blijven over de manier waarop het decreet in de praktijk wordt gerealiseerd.

Wij worden geconfronteerd met een nieuw probleem : de greep van de politici naar het nieuwe medium. Men stelt vast dat naast de macht ook de markt de regionale televisie in haar greep probeert te krijgen. Men kan zich de vraag stellen of sommige initiatieven, waaronder het Westvlaamse met een samenwerking tussen Noord en Zuid, nog voldoen aan de doelstellingen van het decreet.

Collega Denys, u vraagt zich af hoe

Van Dienderen

men artikel 7, paragraaf 4 moet interpreteren. Het decreet is heel duidelijk over de financiering. De praktijk ondervindt echter heel wat moeilijkheden. AVS is hier een sprekend voorbeeld van.

Mijn fractie is van mening dat het model van de gemeenschapstelevisie het best gerealiseerd wordt door te kiezen voor een evenwichtige combinatie van macht en markt. Agalev betreurt dat het decreet enkel lippen dienst bewijst aan de mogelijkheid van subsidiëring door de diverse overheden. Agalev betreurt eveneens dat men niet heeft overwogen om een deel van het kijk-en luistergeld ter beschikking van de regionale televisie te stellen. Waarom vraagt men van de kabelmaatschappijen — zeer lucratieve instellingen in de mediamarkt geen bijdrage om programma's te brengen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, collega Van Dienderen zegt dat hij gewonnen is voor een evenwicht tussen macht en markt. Dit betekent dat de macht bepaalde basisvoorwaarden mag opleggen maar dat het marktmechanisme behouden blijft. Dit heeft voor gevolg dat er geen sprake is van monopolisering. Men moet een onderscheid maken.

De heer Drijvers begaat in zijn artikel in De Morgen de fout te zeggen dat de macht en de markt samen optreden. Dit is onjuist. Men kan pas spreken van een markt wanneer de vrije concurrentie speelt en een monopolie niet bestaat. Men moet het onderscheid maken tussen commerciële middelen die in een monopolie-situatie verworven zijn en commerciële middelen verworven in een marktsituatie. Men mag de markt niet verwarren met de commercialisering. Markt betekent in de eerste plaats dat men van een monopoliepositie afstapt. Is dat uw bedoeling, collega Van Dienderen ?

De heer H. Van Dienderen : Mijn

fractie stelt vast dat de huidige initiatieven niet alleen door politisering gekenmerkt worden maar ook door een koppeling aan commerciële initiatieven zoals Roularta. Op die manier wordt niet alleen de beheersing van de reclamemarkt door dat bedrijf steeds groter maar komen tevens de doelstellingen van het decreet meer en meer in het gedrang.

Agalev wenst niet dat de markt vrij spel krijgt. Integendeel. De politiek moet de markt verantwoorde beperkingen opleggen. Men moet de initiatieven over het Vlaamse grondgebied verdelen. Bovendien vraagt mijn fractie dat de macht dankzij bijkomende financiële middelen, de markt verder inperkt.

Mijnheer de minister, mijn vragen sluiten aan bij die van de vorige spreker.

Ten eerste, werden de regels van het decreet naar de letter en naar de geest, bij de erkenning tot op heden, gerespecteerd ?

Ten tweede, schiet de overheid financieel niet tekort en drijft ze daardoor de regionale televisie niet in de versmachtende armen van de reclame ?

Ten derde, gaan de kabelmaatschappijen hun boekje niet te buiten als ze, ten nadele van de regionale televisie, ook met teletekst beginnen ?

Ten vierde, hoe interpreteert u artikel 7, paragraaf 4 ? Is dit geen duidelijke verplichting voor de kabelmaatschappijen om de regionale televisie kosteloos op de kabel te brengen ?

Ten vijfde, hoe gaat u reageren op de problemen die AVS daarmee heeft ?

De voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit mij gedeeltelijk aan bij de uiteenzetting van collega Van Dienderen.

Toen de heer Van Rompuy en ikzelf een tweetal jaar geleden het initiatief hebben genomen om regionale televisie toe te laten, of op zijn minst het

wetgevend kader daarvoor te scheppen, dachten wij niet alleen aan een televisie die zich op de regionale toestanden zou toespitsen, maar vooral aan een totaal gedepolitizeerd orgaan.

Mijnheer Van Dienderen, ik herinner mij zeer goed dat ik, in de periode dat het decreet werd besproken en goedgekeurd, de heer Simons in de wandelgangen ontmoette. Hij zei mij dat ons decreet een voorbeeld was van depolitisering. Hij voegde eraan toe dat zij ons voorstel van decreet in Wallonië zouden overnemen om daarmee in te gaan tegen het volkomen gepolitiseerd medialandschap, zoals het door de PS in Wallonië wordt gedomineerd.

De heer Seeuws zal zich trouwens zeer goed herinneren dat dit een van de redenen was waarom wij het Cultuurpact als dusdanig niet hebben willen inschrijven. Wij werden daarin door de Raad van State gevolgd.

De heer L. Hancké : Dat was tegen uw zin.

De heer P. Chevalier : Ik had daarvoor mijn argumenten. Wij hebben daarover gediscussieerd. Er werd in de commissie beslist dat het Cultuurpact, omdat het inderdaad soms een aanfluiting wordt, niet diende te worden toegepast.

Wij hebben het aantal mandatarissen beperkt. Eerst en vooral hebben wij iedereen die een uitvoerend mandaat had uit de beheersorganen van de regionale televisie gesloten. Er bleven dus enkel degenen met een vertegenwoordigend mandaat over.

Ik zie nu in dat ik inderdaad een vergissing heb begaan door het mandaat van volksvertegenwoordiger toe te laten en te laten cumuleren met het mandaat van lid van de raad van bestuur van de regionale televisie. Ik spreek zelfs nog niet van de voorzitter.

Ten tweede, u hebt daarnet gezegd, mijnheer de minister, dat de heer Denys er een karikatuur van maakte, maar ik stel vast dat van de hele beslissingsprocedure over regionale televisie, door uw administratie, door

Chevalier

uw Mediaraad een echte karikatuur wordt gemaakt.

Ik geef u een voorbeeld. Er werden, niet alleen voor de provincie West-Vlaanderen, een aantal dossiers ingediend. Er is een bepaald dossier voor het noorden van West-Vlaanderen dat volkomen gepolitiseerd is. Ik heb daarover een document dat ik niet zal aarzelen te gebruiken waar het moet. Daarin staat letterlijk dat de regionale televisie voor het noorden van West-Vlaanderen een SP-CVP-initiatief is. Het zal door de heer Vande Lanotte onderhandeld en ondersteund worden. Het zal in orde komen aangezien er goede contacten zijn met het kabinet van minister Weckx.

Zelfs de mandaten worden al verdeeld. De voorzitter is een CVP-er, de ondervoorzitters zijn twee SP-ers, de penningmeester is een SP-er, de secretaris een CVP-er.

Over dat initiatief zegt de Mediaraad dat het een goed initiatief is dat volledig aan de vereisten van het decreet beantwoordt. Mijnheer de minister, het is een schande.

Ik weet dat bij de behandeling in de Mediaraad dit dossier en ook andere op een onwaarschijnlijke manier werden behandeld. Inderdaad, voor andere dossiers werd, zonder enige motivering, een negatief advies gegeven.

Mijnheer de minister, ik richt mij nu tot u als jurist. U bent een zeer bekwaam advocaat en u was één van de leidinggevende advocaten van Brussel-hoofdstad. U zou toch moeten beseffen dat het niet kan dat iemand die een dossier bij een raad indient — wat trouwens ook het slecht functioneren van die raden bewijst — zelfs niet op de hoogte wordt gebracht van wat met zijn dossier gebeurt, niet in de gelegenheid wordt gesteld zijn verdediging waar te nemen, en zelfs niet de kans krijgt eventueel beroep aan te tekenen bij een hogere instantie, het weze de Vlaamse minister of de Executieve.

Mijnheer de minister, dit is een aanfluiting van een procedure en een

aanfluiting van het decreet. Het decreet is verworpen tot iets wat wij absoluut niet wilden, namelijk een totaal gepolitiseerd medialandschap op regionaal vlak.

Door collega Van Hauthem werd gezegd dat bepaalde VLD-mandatarissen ook deel zouden uitmaken van de raad van de bestuur. Ik kan hem ten stelligste de raad geven zo vlug mogelijk een medewerking aan dergelijke initiatieven stop te zetten. **(Onderbreking door de heer Van Hauthem)**

Zelfs op dat vlak moet de nodige discretie aan de dag worden gelegd. Indien de heer Van Rompuy in het halfroond aanwezig zou zijn, zou hij mijn woorden kunnen bijtreden. Wij hebben het inderdaad helemaal anders bedoeld. Het principe wordt gecorrumpeerd en op een volkomen verkeerde manier toegepast.

Mijnheer de minister, men mag het eens proberen om wat de uitzending betreft aan bepaalde gepolitiseerde initiatieven het monopolie toe te kennen. De Vlaamse regering mag de mooie politieke verdeelsleutel maken : het noorden van West-Vlaanderen voor de heer Vande Lanotte, het zuiden van West-Vlaanderen voor de heer Stefaan De Clerck, Oost-Vlaanderen voor een medewerker van een bepaald minister, Antwerpen voor een andere. Ik zeg u evenwel dat zij die een vergunning op een dergelijke manier bekomen zich er zeer goed van bewust moeten zijn dat er in dit land nog gerechtelijke instanties bestaan die dat soort vergunningen waar nodig ook kunnen intrekken. Dat zij met andere woorden een zeer zwaar financieel risico op zich nemen. Het zal hen misschien een zorg wezen ; zij kunnen er misschien tegen. Ik hoop echter dat de rechtsstaat in onze maatschappij geen ijdel woord is.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in stel vast dat een interpellatie die was aangekondigd over de mogelijke politisering in de toekenning van de ver-

gunningen en de erkenningen van de regionale televisie, door de interpellant wordt omgeturnd in een pleidooi om de regelgeving inzake regionale televisie te herzien.

Mijnheer Denys, het is uiteraard uw recht daaromtrent vragen te stellen, maar er bestaan nog andere parlementaire procedures : men neemt de pen en schrijft een voorstel van decreet, het wordt ingediend en het wordt besproken.

Als lid van de huidige regering moet ik u zeggen dat dit voorstel onder de leiding van de heer Dewael, toenmalig minister van Cultuur, tot stand is gekomen ; . . .

De heer A. Denys : In welke hoedanigheid !

Minister H. Weckx : . . . dat in het regeerakkoord dat ik mee heb genegecieerd en door drie fracties van de Vlaamse Raad werd onderschreven, duidelijk is vermeld dat de minister van Cultuur het decreet op de regionale televisie operationeel moet maken en ook dient uit te voeren. Dat is de opdracht die ik bij het regeerakkoord heb ontvangen.

In feite vraagt u aan de regering een herziening, van het decreet op de regionale televisie. **(Onderbreking door de heer Denys)**

Mijnheer Denys, u heeft het recht te zeggen wat u wil en ik heb het recht te antwoorden wat ik wil. Ik zeg u zeer duidelijk dat ik het regeerakkoord zo goed als mogelijk zal trachten uit te voeren, op basis van de regelgeving die via de meerderheid in het parlement tot stand kwam. Indien men het in het parlement ooit nodig acht het decreet dat essentieel tot stand kwam ingevolge een parlementair initiatief, maar gedragen door de Executieve van dat ogenblik, te herzien, dan zullen alle fracties vrij zijn daartoe een initiatief te nemen.

Mijnheer Denys, ik kreeg als opdracht het huidig decreet uit te voeren en het operationeel te maken. Dat zijn de krijtlijnen van het regeerakkoord en daaraan zal ik mij, als verantwoordelijk minister, ook houden.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, fundamenteel is, dat u uw opdracht als het ware beperkend beschouwt. U zei de bepalingen van het regeerakkoord te zullen uitvoeren, wat correct is, maar dat betekent ook dat u niets meer zal ondernemen dan wat ingevolge parlementaire initiatieven tot stand komt. Het is nochtans precies de rol en de taak van de uitvoerende macht in te spelen op en initiatieven te nemen aangaande bepaalde zaken die — al waren zij wellicht goed bedoeld — achteraf toch blijken scheef te lopen.

Wij zullen ook voorstellen doen, maar iedereen weet dat een ontwerp van decreet sneller wordt behandeld.

Mijnheer de minister, de wijze waarop u uw taak omschrijft, is volgens mij te beperkend ; u neemt een passieve houding aan in plaats van een actief mediabeleid te voeren.

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, dit was mijn inleiding. Ik zal nu trachten uw interpellatie te beantwoorden, waarna u wellicht zal moeten toegeven dat de passiviteit wordt omgezet in activiteit, wat ik zo dadelijk zal uiteenzetten. Maar, zoals bij ons wordt gezegd, u heeft toch een minuutje ?

Mijnheer Denys, ik neem kennis van uw bemerking over politisering en verzuiling van de regionale televisie. Het erkennen door de Vlaamse regering van regionale televisiestations zou — volgens u althans daarvan een voorbeeld zijn. Op dat vlak spreekt u enigszins in raadsels, want tot dusver heb ik nog geen enkel regionaal televisiestation erkend op basis van het nieuw decreet. Wel werden vier stations geregulariseerd, mijnheer Chevalier, die op 29 juni 1988 van de heer Patrick Dewael van de toenmalige PVV-CVP-regering, de toestemming kregen om uit te zenden. Deze hebben zich echter aangepast aan het nieuw decreet van 1991. Voor alle duidelijkheid herhaal ik dat tot dusver geen enkel nieuw station door mij werd erkend.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de minister, laten wij mekaar geen Liesbeth noemen. Het is inderdaad juist

dat u tot dusver nog geen enkel televisiestation heeft erkend, maar bij Focus-televisie werd reeds meermaals verklaard dat zij de vergunning op zak hebben. In dat verband heeft Tony Vandebossche, journalist bij de BRTN, reeds verlof zonder wedde aangevraagd, teneinde vanaf 1 juli beschikbaar te zijn voor het project Focus-televisie. U gaat toch niet beweren dat hij zoiets zou ondernemen indien hij er niet zeker van was dat de vergunning zal worden afgeleverd ?

Minister H. Weckx : Mijnheer Chevalier, u weet blijkbaar meer dan ikzelf. Er werd geen vergunning aan Focus-televisie afgeleverd. Op dit ogenblik verschaft mijn administratie mij nog geen advies aangaande de diverse dossiers die door de Media-raad werden geadviseerd.

Als antwoord op een concrete vraag, zowel van de heer Denys als van de heer Chevalier kan ik er bovendien aan toevoegen dat ik, ingevolge een schrijven van de heer Chevalier als zouden bepaalde indieners van dossiers niet op de hoogte zijn van het negatieve advies van de Media-raad, mijn administratie opdracht gaf dat advies aan de indieners te betekenen. Dat is inmiddels gebeurd, al zal de heer Chevalier dat wellicht weten, want uit zijn brief bleek dat hij dat dossier van nabij volgt, hetgeen uiteraard zijn recht is.

Met andere woorden : dit is de reden waarom op dit ogenblik op mijn bureau en op mijn kabinet nog geen advies van de administratie ligt. Ik heb immers zelf de opdracht gegeven niet alleen de quasi-positieve adviezen aan de indieners te betekenen, maar ook de negatieve adviezen. U verwees daarstraks naar mijn kwaliteiten als jurist. Ik gaf daarom mijn administratie de opdracht alle adviezen te betekenen, ook aan diegenen die een negatief advies van de Media-raad hebben bekomen. Daarmee heb ik al heel concreet geantwoord op een aantal heel concrete vragen van u en de heer Denys.

Op 29 juni 1988, dus bijna vijf jaar geleden, werden door de heer Patrick Dewael, de toenmalige minister van

Cultuur, vier televisieverenigingen, zich richtend tot een regionale gemeenschap, erkend. U kent de vier, ik moet u de opsomming niet citeren. Deze verenigingen werden erkend op basis van het kabeldecreet van 28 januari 1987.

Het decreet van 23 oktober 1991, houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare regionale televisieverenigingen, gewijzigd bij decreet van 20 mei 1992, bracht een aantal wijzigingen aan voor de niet-openbare televisieverenigingen. De regio werd beperkt tot 15 percent van de inwoners van Vlaanderen en Brussel in plaats van de 25 percent zoals bepaald in het kabeldecreet, slechts één vereniging kan per regio worden erkend en om die reden werden een aantal representativiteitscriteria voorgeschreven. De vier erkende verenigingen konden hun erkenning behouden, op voorwaarde dat zij zich aanpasten aan de nieuwe regelgeving.

Bij besluiten van 30 juli 1992 behield RTVL zijn erkenning voor het arrondissement Leuven, werd het zendgebied van AVS de arrondissementen Gent, Oudenaarde en Eeklo, werd aan ATV het arrondissement Antwerpen toegewezen en aan RTVO, intussen WTV, de arrondissementen Ieper, Roeselare, Kortrijk en Tielt. Aan ATV werden bijkomende voorwaarden opgelegd inzake representativiteit en aan RTVO, nu WTV, inzake representativiteit en onafhankelijkheid. Beide verenigingen hebben een aantal wijzigingen doorgevoerd.

Voor de andere regio's konden, op basis van een oproep in het Belgisch Staatsblad van 1 oktober 1992, erkenningsaanvragen worden ingediend. Er zijn tot op vandaag nog geen nieuwe verenigingen erkend, buiten de vier die reeds erkend waren en zich aangepast hebben aan de nieuwe regelgeving. De Vlaamse Media-raad heeft de ingediende dossiers onderzocht. De Raad had inzonderheid vragen bij de representativiteit, bij het statuut van de redacties en bij het financieringsplan. De aanvragers kregen de mogelijkheid om verduidelijkingen of aanpassingen van hun dossier in te sturen. De ingediende

Weckx

gegevens worden nu door de administratie onderzocht.

De dossiers werden mij tot op vandaag nog niet voorgelegd. Ik heb dus — ik herhaal het — nog geen nieuwe verenigingen erkend en heb ook de representativiteit nog niet kunnen beoordelen. Het minste dat kan worden gezegd, is dat er op dit ogenblik toch wel voorbarig wordt gereageerd. Ik wil even in herinnering brengen dat de decreetgever volgende representativiteitsvoorwaarden oplegde :

Ten eerste, de algemene raad moet representatief zijn, rekening houdend met politieke, sociale, culturele, levensbeschouwelijke en regionale criteria.

Ten tweede, de raad van bestuur moet representatief zijn samengesteld. In geen geval mogen leden van een uitvoerende macht, gaande van het college van burgemeester en schepenen tot de federale regering, deel uitmaken van de raad van bestuur. Niet meer dan één vijfde van de Raad mag een aantal welbepaalde functies of een politiek mandaat uitoefenen.

Ten derde, wat de adviesraad betreft, moet de niet-openbare televisievereniging streven naar een representativiteit op politiek, sociaal, cultureel, levensbeschouwelijk, etnisch en geografisch vlak.

Ik kan slechts vaststellen dat de decreetgever tussen andere vormen van representativiteit ook de sociaal-culturele en de politieke representativiteit heeft vastgelegd, zij het mits enkele onverenigbaarheden voor wat de politiek betreft.

Ten slotte wil ik opmerken dat de regionale televisie geen enkele kans maakt indien hij niet de hele regio achter zich krijgt. Met de benadering van de heer Denys, die hij trouwens al gerealiseerd zag, zal het regionale medium zichzelf kansloos maken.

De heer Denys weet dat het medium met een aantal moeilijkheden te kampen heeft, waarvan hij trouwens een aantal technische voorbeelden

gaf en stelt daarom de vraag naar de kostprijs van het ontkoppelen van hoofdstations. Het decreet van 23 oktober 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare televisieverenigingen stelt dat de verdelers die een teledistributienet exploiteren binnen het zendgebied van een niet-openbare televisievereniging verplicht zijn de programma's van de regionale televisie kosteloos, gelijktijdig en onverkort door te geven op een eigen kanaal via de hoofdstations die binnen het zendgebied zijn gelegen en tevens via de hoofdstations gelegen buiten het zendgebied die de Vlaamse regering na advies van de Mediaraad heeft aangeduid om een volledige dekking van het toegewezen zendgebied mogelijk te maken. Bij besluit van 27 mei 1992 heeft de Vlaamse regering die laatste mogelijkheid aan alle erkende verenigingen gegeven. De erkende regionale televisieverenigingen gaan ervan uit dat de kabelmaatschappij alle kosten moet dragen. De kabelmaatschappijen zijn van oordeel dat de kosteloosheid geldt vanaf het ogenblik dat het programma in het hoofdstation wordt aangeboden. Ik heb een vertegenwoordiging van de kabelmaatschappijen en van de regionale televisieverenigingen samengebracht en gepoogd een oplossing te bereiken ten gunste van het medium regionale televisie, dat mijns inziens ook voor de kabel een interessante aanvulling van het programma-aanbod betekent. De situatie is nergens identiek en er is dus geen rechtlijnige oplossing mogelijk. Er zal dan ook naar pragmatische oplossingen worden gezocht. Omdat het over het gebruik en vooral over de betaling van straalverbindingen gaat, zijn gesprekken met de federale overheid noodzakelijk. Zij bezit immers tot nog toe praktisch een monopoliepositie inzake aanvoer van programma's via straalverbinding. De Vlaamse Gemeenschap is evenwel na het arrest van het Arbitragehof van 6 februari 1991 ook inzake straalverbindingen bevoegd. Dit wordt zeer uitdrukkelijk bevestigd in het advies van 3 maart 1993 van de Raad van State over een voorstel van wet tot wijziging van de wet van 6 februari 1987 betreffende de kabel en de handelspubliciteit op radio en televisie. Ik heb met de federale over-

heid al gesprekken gevoerd over een aantal technische materies en heb ook op besprekingen in verband met de straalverbindingen aangedrongen.

Het ligt in mijn bedoeling de onduidelijkheid over de betaling van de aanvoer van de programma's weg te nemen via een amendering van het ontwerp van kabeldecreet. Ik voerde debatten met de kabelmaatschappijen en de reeds erkende regionale televisiezenders in verband met het aantal kanalen of de time-sharing. De verplichting om een eigen kanaal ter beschikking te stellen van de regionale televisievereniging blijft behouden. Het medium heeft immers slechts reële kansen indien het in optimale omstandigheden kan worden verspreid en indien de programma's in het hele zendgebied kunnen worden ontvangen. De regionale televisieverenigingen mogen slechts 200 uur per jaar originele uitzendingen verzorgen en er zijn technische beperkingen. Daarom wordt de mogelijkheid opgenomen om daarvan, na advies van de Vlaamse Mediaraad, af te wijken via de ontwerpen van amendementen op het kabeldecreet die wij nu naar de Mediaraad hebben gestuurd. De kabelafbakeningen vallen niet samen met de zendgebieden en het lijkt onmogelijk en onverantwoord om in alle gevallen onmiddellijk een eigen kanaal voor elke regionale televisievereniging ter beschikking te stellen. Afwijkingen van het principe zullen na advies van de Vlaamse Mediaraad mogelijk zijn. Ze zullen worden toegestaan om het de kabelmaatschappijen mogelijk te maken op een verantwoorde wijze schikkingen te treffen. Op dit ogenblik zijn wij klaar om het kabeldecreet in die zin te amenderen. Mijn gesprekken met de kabelmaatschappijen en de reeds erkende regionale televisieverenigingen gaan verder.

De **heer A. Denys** : Bedoelt u amenderen in de zin van time-sharing ?

Minister H. Weckx : Ik bedoel amenderen in de zin die ik juist heb uitgelegd, met onder andere time-sharing.

De **heer A. Denys** : Betekent dit dat er in de praktijk time-sharing komt ?

Minister H. Weckx : Dat zal in het kabeldecreet via een amendement worden opgenomen. U weet dat wij het kabeldecreet hebben hernomen en opnieuw hebben ingediend. Naar aanleiding van het arrest van het Hof van Luxemburg en een aantal andere problemen, zoals het aantal kanalen voor de regionale televisieverenigingen, hebben wij ook dit in de amendementen opgenomen.

De heer A. Denys : Op bepaalde gebieden zal er dus demonopolisering ontstaan ?

Minister H. Weckx : Ik ben van oordeel dat we tot een oplossing moeten komen via overleg tussen de kabelmaatschappijen en de regionale televisieverenigingen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat het, één, niet eenvoudig is om het overleg te doen lukken — ik steek dat niet weg — en het, twee, op dit ogenblik nog altijd niet is afgerond. Indien men niet in zijn opzet slaagt, heb ik nog een stok achter de deur, namelijk amenderingen op het kabeldecreet zoals het destijds door de vorige regering werd ingediend en door de huidige hernomen, die ik nu aan de Mediaraad heb bezorgd, ofwel om de kabelmaatschappijen en de regionale televisieverenigingen ertoe aan te zetten hun onderhandelingen af te ronden, ofwel om ze tot oplossingen te verplichten.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, wij zullen die amendementen steunen omdat ze voor ons het breekijzer vormen voor de depolitisering.

Minister H. Weckx : U ziet dat wij niet passief blijven. Ik ben er altijd voorstander van geweest om eerst te proberen tot een consensus te komen. Inderdaad, wat de decreetgever ook doet, welke uitvoeringsbesluiten de Vlaamse regering ook afkondigt, wij moeten alles in het werk stellen om via overleg — mijn onderhandelingen met de VTM en de BRTN zijn daarvan het beste bewijs — datgene te bekomen wat men zelfs met de beste regelgeving niet had kunnen bewerkstelligen.

Ten slotte wens ik nog te repliceren

op de opmerkingen van de heer Van Dienderen.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, kunt u toch ook even ingaan op mijn vragen over teletekst ?

Minister H. Weckx : Die problematiek werd eveneens besproken telkens wij samen met de vertegenwoordigers van de kabelmaatschappijen op mijn kabinet vergaderden. Ik moest inderdaad vaststellen dat een aantal onder hen ter zake initiatieven heeft genomen. Naar aanleiding van die besprekingen heb ik hen een brief toegestuurd met de waarschuwing dat zij zo niet de letter, dan wel de geest van de wet overtraden en de vraag om die projecten stop te zetten. Sommigen hebben mij daarop geantwoord dat zij met de regionale televisie in hun regio, zodra deze erkend is en begint uit te zenden, in dit verband contact zullen nemen. Zo heeft een intercommunale mij beloofd haar project af te gelasten omdat zij akkoord gaat met de stelling dat de distributie van teletekst in de gegeven omstandigheden geen bevoegdheid van de kabelmaatschappijen is.

Maar goed, dat is weeral een probleem dat in overleg moet worden opgelost. Ik probeer dat overleg voort te zetten. In ieder geval houd ik amendementen op het kabeldecreet achter de hand om bepaalde punten te verplichten.

Ten slotte kom ik tot de uiteenzetting van de heer Van Dienderen. Ik kan hem geruststellen : ik zal mijn uiterste best doen om de huidige regelgeving te doen naleven. Ik doe dat via overleg, een weliswaar langere en moeizamere procedure. Indien dat geen resultaten oplevert, zullen wij volgens de ons in de regelgeving opgegeven mogelijkheden optreden. Wij zullen dan, indien men niet tot een overeenkomst dreigt te komen, het kabeldecreet amenderen, zoals ik aan de heer Denys liet opmerken.

Op de vraag van de heer Van Dienderen naar de kosteloze overbrenging van regionale televisie door de kabelmaatschappijen heb ik ruimschoots geantwoord. Dat is in mijn interpretatie van het kabeldecreet

ongetwijfeld het geval. Nogmaals, wij zullen het decreet moeten aanpassen indien de kabelmaatschappijen deze kosten niet op zich zouden nemen. Ik blijf trouwens steeds in mijn gesprekken met de kabelmaatschappijen op dezelfde nagel hameren dat de regionale televisie voor hen en voor hun klanten-kijkers een pluspunt kan zijn en vraag ook telkens hun medewerking om de regionale televisie in Vlaanderen te doen slagen,

De heer A. Denys : Zullen de kosten van de straalverbinding met het hoofdstation ten laste van de kabelmaatschappijen komen ?

Minister H. Weckx : Ik heb reeds uitgelegd dat ik daarvoor met de federale overheid moet onderhandelen, gesprekken die overigens al zijn opgestart. Ik hoop dat wij intussen het ontwerpdecreet op de zendvergunningen in openbare vergadering, waarvan de bespreking vanochtend in de commissie voor de Media werd afgerond, zullen hebben goedgekeurd zodat wij als Vlaamse Gemeenschap, gelet op het arrest van 1991 van het Arbitragehof, onze bevoegdheid inzake straalverbindingen volledig kunnen uitoefenen.

Thans kom ik tot de derde vraag van de heer Van Dienderen inzake de subsidiëring van de overheid.

Mijnheer Van Dienderen, ik ben er nog steeds van overtuigd dat het decreet inzake de regionale televisie de nodige mogelijkheden voor financiering voorziet. Eerlijkheidshalve moet ik u antwoorden dat het in de huidige omstandigheden voor de Vlaamse regering niet mogelijk is, de uitzondering van Brussel niet te na gesproken, om aan de regionale televisiestations toelagen te geven. Budgettair bevinden wij ons in een dusdanig carcan dat het in de gegeven omstandigheden ondenkbaar is.

Mijnheer Chevalier, ik geloof u graag wanneer u zegt dat u als indiener van het oorspronkelijke decreet de beste bedoelingen heeft gehad om een depolitisering door te voeren en om een goede regionale televisie te creëren. Ik heb u geantwoord in de zin van de argumentatie van het decreet. Ik

Weckx

meen nog steeds dat de in het decreet opgenomen argumentatie goed is. De mogelijkheid bestaat — en het decreet legt het op — van een zekere politieke aanwezigheid in een aantal structuren te hebben. Voor wat de raad van bestuur betreft is ze echter tot één vijfde beperkt. Alleen de uitvoerende colleges en de andere uitvoerende machten zijn uitgesloten.

Uitdrukkelijk wordt in het decreet gezegd dat de algemene raad representatief rekening moet houden met politieke, sociale, culturele, levensbeschouwelijke en regionale criteria. Inzake de adviesraad streven de niet-openbare televisieverenigingen naar een representativiteit op politiek, sociaal, cultureel, levensbeschouwelijk, ethnisch en geografisch vlak.

Dit betekent dat de representativiteit in het decreet voor alle structuren is opgenomen. Het behoort ons toe, op basis van het advies van de Mediaraad en van de administratie — en ik hoop het spoedig te bekommen — om ter zake onze verantwoordelijkheid op te nemen en regionale televisieverenigingen te erkennen, die het best beantwoorden aan de voorwaarden, zoals ze in het decreet zijn bepaald.

Inzake de Mediaraad heeft u gesproken van een karikatuur. De Mediaraad geeft adviezen, waardoor de regering niet gebonden is. U weet dat. Bovendien moet er nog een advies, dat even belangrijk is, door mijn administratie worden gegeven. Dit advies werd nog niet gegeven omdat mijn administratie op mijn verzoek verplicht werd om ook het advies van de Mediaraad inzake negatieve dossiers aan de indieners te betekenen. **(Onderbreking door de heer Chevalier)**

Mijnheer Chevalier, vanaf het ogenblik dat ik op de hoogte was, heb ik aan mijn administratie opdracht gegeven alle adviezen ook de negatieve te betekenen aan de betrokkenen. Ik dacht dat de administratie dit spontaan zou doen. Ik heb moeten vaststellen dat dit niet het geval was. Daarom heb ik de opdracht gegeven. Inmiddels zijn de adviezen betekend.

Indien ik van mijn administratie nog geen volledig verslag heb gekregen, dan heeft dit te maken met het feit dat ik haar heb opgedragen om alle adviezen te betekenen, inclusief de negatieve. Uiteraard heeft de administratie haar eindverslag nog niet kunnen opmaken, gelet op het feit dat er een termijn is gesteld na de betekening van de administratie, zodat reacties kunnen worden gegeven door de indieners van het dossier.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb gepoogd zo volledig mogelijk op de diverse vragen te antwoorden.

De voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de voorzitter, ik zal zeer bondig zijn. Inzake de technische aspecten bevredigt uw antwoord ons. De vragen, door de heer Denys gesteld, werden beantwoord.

Betreffende de andere onderdelen van de interpellatie zullen wij een motie indienen om de executieve aan te zetten de dossiers zoveel mogelijk in de geest van het decreet, zoals door de initiatiefnemers gesteld, te behandelen.

Wij dringen voor de behandeling van de dossiers aan op een zo breed en zover mogelijk doorgedreven depolitiseringsproces.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, uw antwoord is voor mij over de hele lijn onbevredigend. U past de mediawetgeving, ook voor wat betreft de regionale televisie, op een zeer lakse manier toe. Door voortdurend overleg te plegen schuift u maatregelen die in toepassing van de wet nu moeten worden genomen, op de lange baan. U spreekt over het nemen van verantwoordelijkheid, maar ik verwijt u dat u dat in deze helemaal niet doet.

U laat doorschemeren dat het kabeldecreet de kabelmaatschappijen niet toelaat om teletekst uit te zenden. Verschillende maatschappijen doen

dat toch en nu gaat u praten over amendementen waardoor deze praktisch wettelijk zou kunnen worden geregeld. Daarmee geeft u toe dat het nu een wetsovertreding is !

U moet uw verantwoordelijkheid opnemen. Deze bron van inkomsten komt volgens de huidige wetgeving niet aan de kabelmaatschappijen, maar aan de regionale televisie toe.

Het kosteloos doorzenden van het signaal van de regionale televisie door de kabelmaatschappijen wordt volgens u bepaald door artikel 7, paragraaf 4. Wanneer bepaalde kabelmaatschappijen dat pertinent weigeren en daarover geschillen ontstaan met bepaalde regionale televisies, laat u maar betijen.

In één woord, ik vind dat zeer laks.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, het puntje van de bevoegdheid voor de straalverbindingen blijft me verwonderen.

Mijnheer de minister, de uitspraak ter zake van het Arbitragehof van enkele jaren geleden is duidelijk : de bevoegdheid is toegewezen aan de gemeenschappen en de gewesten.

De nieuwe staatsvorming is volop aan de gang en deze zaken zijn nog altijd niet geregeld. Zal de heer Van den Brande deze zaak bepleiten tijdens het overleg ? Of wordt deze knoop elders doorgelicht ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik wou dat de heer Denys gelijk had.

Mijnheer Denys, ik ken het arrest van het Arbitragehof bijna van buiten en raad u aan het eens aandachtig te herlezen. U zal zien dat de tekst van het arrest aanleiding kan geven tot verschillende interpretaties. Zo bleek in het debat van deze ochtend in de mediacommissie dat de Raad van State het bewuste arrest anders interpreteert. Het ligt dus allemaal niet zo eenvoudig.

Weckx

Om dit debat te beëindigen, willen wij dit technisch moeilijke decreet zo snel mogelijk gestemd zien en onze interpretatie van het arrest in een decreet vastleggen. Onze interpretatie is heel wat minder restrictief dan die van de Raad van State en zal ons toelaten onze volledige bevoegdheid voor de straalverbindingen op te nemen. Vandaag moeten we over deze problematiek nog altijd overleg plegen met de federale overheid.

Mijnheer Van Dienderen, ik gun aan elkeen zijn methode. Wanneer u ooit minister voor het Mediabeleid zal zijn, zal u wellicht uw eigen methoden gebruiken.

Deze technisch en juridisch ontzaglijk ingewikkelde sector ontwikkelt zich zienderogen. Daarom kies ik voor overleg met de openbare en de privé-omroepen die het ganse Vlaamse land bestrijken, en met de regionale televisieverenigingen en de kabelmaatschappijen. Met de huidige decreten ben ik onvoldoende gewapend om beslissingen af te dwingen. Dat is één van de problemen waarvoor ik sta. Daarom heb ik het kabeldecreet geamendeerd. Dat is mijn stok achter de deur.

Ik blijf echter bij overleg als methode om orde op zaken te stellen. Mijnheer Van Dienderen, u betwist dat. Dat is uw goed recht, maar u zal mij in de gegeven omstandigheden niet van gedacht doen veranderen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Dienderen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend.

Door de heer Chevalier werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Beide moties zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens

een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de belangstelling van de jeugd voor de politiek

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de belangstelling van de jeugd voor de politiek.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, collega's, in een recent verleden zijn we geconfronteerd met verschillende grote debatten. Na het debat over de kwaliteit van ons onderwijs, kregen we het debat over de politiek, de politici, het parlement en recent stond het justitieel apparaat volop in de belangstelling.

Naar aanleiding van een aantal onderzoeken naar de mening van de jeugd over de politiek, meer bepaald het onderzoek recent verschenen in De Standaard, en andere banden zou ik het vandaag willen hebben over de belangstelling van de jeugd voor de politiek. Uit dit onderzoek verschenen in De Standaard blijkt dat slechts één op vijf jongeren tussen 16 en 21 jaar vertrouwen heeft in parlement en regering, wat er dus op wijst dat het imago van onze bewindvoerders en van ons allemaal zwak is. Het vertrouwen in de administratie, in de ambtenaren blijkt wat groter te zijn, want één op vier jongeren schenkt ze vertrouwen. Na de recente gebeurtenissen in de justitiële sector heeft nog de helft van de jongeren vertrouwen in politie en rijkswacht.

Uit deze gegevens blijkt dat de jeugd

nog maar weinig vertrouwen heeft in de politici, iets meer in de administratie en nog vijftig procent vertrouwen in politie en rijkswacht. Daartegenover staat dat het vertrouwen in een aantal internationale organisaties veel groter is. Jongeren geven veel meer krediet aan organisaties als Artsen zonder Grenzen, aan de UNO, aan de EG. Dit verschil in houding roept heel wat vragen op. Genieten deze instellingen meer vertrouwen, omdat ze vaak in de pers, op radio en TV vermeld worden en meestal in een positieve context? Komt het omdat de EG aan imagebuilding doet en de Europeaan, ook de Vlaming, erop wijst hoe goed Europa wel voor hem is? Heeft deze uitslag wat te maken met de politieke kennis, die blijkbaar zeer gering is, ook bij de jongeren? Moeten we de burger niet meer opvoeden, zodat hij met kennis van zaken kan oordelen over de politieke instellingen en er ook meer vertrouwen in hebben?

Deze beschouwingen hebben geleid tot een aantal vragen die eveneens kunnen gelden voor de volwassenen maar die nu specifiek van toepassing zijn op de jongeren. De jongeren zullen immers in de toekomst stemrecht uitoefenen en verantwoordelijkheid dragen. Misschien zullen zij zelfs op een kieslijst staan voor de gemeenteraadsverkiezingen in 1994 en wellicht zullen zij ook worden uitgenodigd om verantwoordelijkheid te dragen in het Vlaamse parlement.

Hoe kan men de geschikte kandidaten vinden wanneer zij geen kennis hebben van de werking van ons parlement en van onze regering?

Kunnen wij iets veranderen aan het gebrek aan vertrouwen van de jongeren in de politiek, dat is gebleken uit de steekproef die in de pers is verschenen?

Oorspronkelijk had ik mijn interpellatieverzoek gericht tot de minister-president omdat uit de enquête eveneens is gebleken dat slechts één op vijf jongeren de Vlaamse minister-president kent. Toen ik ontdekte dat u ging antwoorden, had ik moeten nagaan welk imago u heeft bij de jongeren.

Van Vaerenbergh

Meent de minister dat de Vlaamse regering initiatieven moet nemen en zo ja, welke initiatieven kunnen dan worden overwogen ? Kan het onderwijs hierin een rol spelen ?

Onbekend maakt alleszins onbemind. Wij moeten er in de eerste plaats voor zorgen dat de jongeren belangstelling krijgen voor de politiek. Daarna kunnen wij onderzoeken op welke manier wij goede burgers kunnen kweken voor het toekomstige Vlaanderen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil de heer Van Vaerenbergh wijzen op de relativiteit der dingen, in dit geval moeten wij rekening houden met de relativiteit van een dergelijke enquête.

Politici klagen er voortdurend over dat de jongeren te weinig belangstelling hebben voor de politiek en voor het parlementaire werk. Misschien ligt de fout echter grotendeels bij onszelf, misschien kunnen wij ons niet voldoende inleven in de leefwereld van de jongeren, in hun interessesferen.

Mijnheer Van Vaerenbergh, uitgerend op de dag dat u uw interpellatie houdt, werd een belangrijk voorstel van decreet besproken. In deze aan gelegenheid is handelen belangrijker dan praten.

Wij hebben ondervonden dat jongeren maar al te graag willen deelnemen en meewerken aan het beleid op voorwaarde dat dit kan gebeuren op een voor hen herkenbare manier. Het decreet inzake het decentraliseren van het jeugdwerkbeleid biedt hiertoe geschikte kansen. Jonge mensen krijgen inspraak op lokaal vlak waardoor zij zich vertrouwd kunnen maken met het democratisch functioneren van onze instellingen. Zoals voorzien in de Conventie voor de Rechten van het Kind wordt trouwens het recht op inspraak ook gewaarborgd voor het kind en dit is toch wel een belangrijke innovatie in

dit decreet. De heer Van Peel heeft het belang van het voorstel van decreet in dit verband eveneens reeds onderstreept. Ik herhaal nogmaals dat het parlementair initiatief, dat vandaag werd besproken, er in belangrijke mate kan toe bijdragen om de participatie en de betrokkenheid van de jongeren bij het democratisch functioneren van onze instellingen te stimuleren. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, allereerst wil ik meedelen dat de opvallende resultaten van de aangehaalde enquête, gepubliceerd naar aanleiding van De Dag van de krant, mij als Vlaams minister bevoegd voor het jeugdbeleid ook heel erg hebben getroffen. Helemaal verwonderlijk of onverwacht kunnen deze resultaten evenwel niet worden genoemd. Het zal ook de interpellant al wel zijn opgevallen dat de politiek in het algemeen en de politici in het bijzonder momenteel niet goed in de markt liggen, zoals men dat noemt, en eerder een dalend vertrouwen en sympathie genieten bij de bevolking.

Ik heb de resultaten van de enquête bij 600 jongeren tussen 16 en 21 jaar getoetst aan bevindingen van de European Value Systems Study Group die onder het voorzitterschap van de Leuvense professor doctor Jan Kerkhofs in 1981 en in 1990-1991 een grootschalig onderzoek heeft opgezet naar de fundamentele waardepatronen van de bevolking in de Europese landen. Tijdens deze periode van tien jaar deed zich in geheel Europa een opmerkelijke tendens voor naar grotere individualisering en dalende aandacht voor orde en gezag.

Uit deze onderzoeken blijkt dat in België slechts 25 percent van de globale bevolking politiek als heel of nogal belangrijk beschouwt. Bij de jongeren tussen 18 en 24 jaar ligt dit percentage nog lager. Er blijkt ook dat het vertrouwen van de jongeren in de grote instellingen, zoals EG, politie, administratie, parlement, en dergelijke, globaal genomen weinig groter of kleiner is dan van de volledige bevolking.

Jongeren blijken wel veel meer vertrouwen te hebben dan andere leeftijden in de EG, in het onderwijssysteem, in de sociale zekerheid en omgekeerd veel minder in politie of leger. Het vertrouwen in administratie en parlement ligt nagenoeg op hetzelfde lage niveau in alle bevolkingscategorieën.

Als er een vertrouwenscrisis is bij de bevolking ten opzichte van de politiek, dan blijkt dit niet alleen bij de jeugd het geval te zijn ; dit gaat op voor alle leeftijden. Wellicht doet deze problematiek zich, zoals vaak het geval is, enigszins scherper voor bij de jeugd. Overigens zijn me geen gegevens bekend uit het verleden waaruit zou blijken dat jongeren vroeger meer betrokken zouden zijn geweest bij de politiek.

De resultaten van een dergelijke steekproef moeten iedereen, die politieke verantwoordelijkheid draagt, en dus ook de Vlaamse regering en het Vlaams parlement, ertoe aansporen om nog meer en beter werk te maken van informatieverstrekking en serviceverlening, waarbij terdege rekening moet worden gehouden met de jongeren.

Ik meen dat niet één initiatief maar verschillende initiatieven nodig zijn om de jongeren te betrekken bij de politiek. Dit vereist permanente aandacht. Het zal u niet zijn ontgaan dat de Vlaamse regering, in uitvoering van het regeerakkoord, ook op dit vlak reeds heel wat inspanningen heeft gedaan.

Ik verwijs onder meer naar de eigen herkenbare huisstijl van de Vlaamse administratie, het aanwerven van een informatieambtenaar en van een ombudsman, het project Vlaanderen 2002 dat ter discussie aan de bevolking werd voorgelegd, het vermelden van de naam van de behandelende ambtenaar op de brieven van de Vlaamse administratie, het decreet inzake openbaarheid van bestuur, de vele bezoeken op het terrein, zoals in scholen, jeugdinstituten, en dergelijke. Specifiek in verband met de jongeren wens ik op de volgende initiatieven te wijzen.

Twee jaar geleden werden meer dan

Weckx

20.000 Vlaamse jongeren actief betrokken bij de voorbereiding van de Boodschap van de Jeugd aan de Koning ter gelegenheid van de 60/40-vingering. Deze actie, in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting, werd volop ondersteund door de Vlaamse regering. Een belangrijk onderdeel van deze boodschap van de jeugd betrof de visie op en de betrokkenheid van de Vlaamse jongeren bij de politiek.

De afgelopen maanden werd een opvolgingsactie voor de boodschap van de jeugd georganiseerd door de Vlaamse regering, in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting, namelijk het project Uit jezelf, vooral bedoeld voor 16- tot 18-jarigen in de middelbare scholen en de jeugdverenigingen.

Als thema voor dit project werd gekozen voor democratie en verdraagzaamheid, thema's die hoog op de politieke agenda staan. De week van 3 tot 9 mei jongstleden werd uitgeroepen tot de week van democratie en verdraagzaamheid. Tijdens deze week werden in tientallen Vlaamse gemeenten door jongeren acties ondernomen naar het grote publiek.

Zopas werd in deze Raad — de heer Peeters heeft er terecht op gezinspeeld — beraadslaagd over het voorstel van decreet houdende subsi-

diëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. Dit decreetsvoorstel heeft de afgelopen maanden een grote dynamiek teweeggebracht in de jeugdsector. Via provinciaal georganiseerde trefdagen werden ruim 1.000 geïnteresseerden bereikt. In de gemeenten maken honderden jeugdverantwoordelijken zich momenteel op om te participeren aan het opstellen van een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan. Hier ligt op het lokale vlak een unieke kans voor de politici om op een democratische wijze jongeren te betrekken bij het beleid.

Ik wijs er nog op dat ik in het kader van het cultuurbeleid van het jeugdbeleid resoluut één van mijn prioriteiten heb gemaakt.

Tot slot waarschuw ik ervoor dat alle initiatieven om jongeren bij de politiek te betrekken, zullen falen wanneer de politici er zelf niet in slagen om door hun gedrag, hun woorden en daden en hun beginselvastheid het vertrouwen van de bevolking en zeker van de jonge bevolking te verwerven. In het kader van de gestelde vragen lijkt mij dit de eerste en belangrijkste opgave voor elke politiek verkozen te zijn.

Er werden ook vragen gesteld over de Vlaamse Raad. Ik heb vernomen dat de voorlichtingsambtenaar van de Vlaamse Raad, Mevrouw Tanghe,

een aantal initiatieven heeft genomen die in de voorbije twee jaar heel wat jongeren in Vlaanderen hebben bereikt. Er waren heel wat concrete initiatieven, ook op het vlak van democratie en verdraagzaamheid, wat een bijzonder belangrijk thema is. Ik ben het met de interpellant eens dat wij ons in de toekomst zeer waakzaam moeten blijven opstellen en dat wij nog meer initiatieven zullen moeten nemen. **(Applaus)**

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 17.30 uur.
